

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2012.

JŪNIJS / JŪLIJS / AUGUSTS

Nr. 5 (650)

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes baznīcā Mātes dienā, 13. maijā, iesvētīja deviņus jauniešus; no kreisās: Lāra Tolka, Markus Pauls Staško, Melisandra Teterē, Rikijs Teteris, Kaija Anna Staško, Aleksandrs Pauls Berkolds, Aurora Tatjana Zemjāne, Oto Svejņķis, Laila Allegra Reimane

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

17. jūnijā plkst. 12.30 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas sarīkojums
lietuviešu namā *St. Casimir's Parish Hall* (2718 St. George Street Los Angeles, CA 90027)

23. jūnijā Jāņu svinības Sandiego un pie Baltakmeņu ezera

26. augustā plkst. 3.00 Latvijas Dailes teātra aktieŗu viesizrāde –
Raimonda Staprāna luga „Gūsteknis pilī”

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrunis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasieriem:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green

Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925

Čeki rakstāmi uz: **LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.**

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

*****

Latvijas valsts prezidents Andris Bērziņš

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, tālrunis: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas Republikas goda konsuls Dienvidkalifornijā

Dr. Juris Buņķis 30212 Tomas, Suite 275,

Rancho Santa Margarita, CA 92688,

tālr.: 949-888-9700; e-pasts: bunkis@ocps.com

www.facebook.com/LatvianConsul

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, repatriācija; bēgļi, patvērums, iedzīvotāju reģistrs; dzīvesvietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. www.pmlp.gov.lv

Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var ieceļot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna

Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekļi:

Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere), Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris, Nora Mičule, Astra Moora (sekretāre), Jānis Rutmanis, Tālivaldis Paegle, Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Dziesma Tetere, Vilis Zaķis

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā

Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija: Inguna Galviņa, Maija Paegle

IB metiens – 350 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026

tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Atgādinājums BIĻETENA lasītājiem

Lūdzu apskatīt savu adresi uz biļetena vāka. Ja aiz uzvārda nav b*12 vai a*12, biedra nauda vai abonēšanas maksa par 2012. gadu nav saņemta.

Aiz uzvārda „p” burts ar datumu nozīmē, ka piesūtīts paraugeksemplārs.

Lūgums biedru naudu samaksāt gada sākumā, nevis beigās, lai atvieglotu biedrziņa darbu.

Ikviena atbalsts biedrībai ir svarīgs un tiek augstu novērtēts.

Vai esat izlasījuši kādu labu grāmatu, redzējuši interesantu filmu, noskatījušies labu izrādi, bijuši sen plānotā ceļojumā? Lūdzu, pastāstiet par to arī citiem, dalieties savos iespaidos, pieredzē, piedzīvojumos.

Raksti un lasītāju vēstules tiek vienmēr gaidītas.

Redaktore

DK LB valdes paziņojums

Nākamais, septembra biļetens, vairs netiks piesūtīts tiem, kuŗi biedrības kasieriem nebūs nosūtījuši biedru naudu vai abonementa maksu.

Līdzekļi nepieciešami ne tikai biļetena izdošanai. Biedrība atbalsta latviešu skolu, kuŗus, deju kopu, jauniešiem piešķir stipendijas mācībām vasaras skolās.

Amerikas latviešu apvienības 61. kongress Anarborā, Mičigenā

Žurnālā *Forbes* Detroitā ierindota ASV nelaimīgāko pilsētu sarakstā otrā vietā (pēc Maiami), un bija pat mazliet bailes braukt uz to pusi, atceroties arī, ka nesen žurnālā *National Geography* bija gašs raksts ar daudziem attēliem par Detroitas agrāko spožumu un tagadējo postu. Detroitā notika ALAs 7. kongress (1958. gadā) un 31. kongress (1982. gadā). Taču Anarbora no Detroitas atrodas vairāk nekā pusstundas brauciena attālumā, tā esot jauka, mierīga universitātes piepilsēta, dibināta 1824. gadā, iespējams, nosaukumu *Ann Arbor* ieguvusi par godu divu dibinātāju dzīvesbiedrēm, jo abām vārds bijis Anna, un uz 640 akru zemes gabala, kas nopirkts par 800 dolariem (1,25 dolariem akrā), audzis krāšņs dižzīļu ozols (*Quercus macrocarpa*). Kongresa Rīcības komitejas priekšēde Līga Jēkabsons, kongresu 4. maijā atklājot, to visu īsumā pastāstīja, lai būtu zināms, kāpēc uz kongresa plakāta attēlots ozols.

Dienvidkalifornijas latviešu biedrību kongresā pārstāvēja Sandra Gulbe-Puķēna un Astra Moora, atsevišķo biedru delegātus – Valdis Pavlovskis, bija atbraukusi arī Dace Pavlovska; Amerikas latviešu jaunatnes apvienības pārstāvis no Dienvidkalifornijas bija Aleks Dankers. Kongresā piedalījās 68 delegāti ar 69 mandātiem no dažādām latviešu organizācijām vairākās parvalstīs.

Kongresa atklāšanā svētbrīdi vadīja mācītāja Aija Greiema (Graham) – jauna skaista, dedzīga –, un viņas teiktais par nepieciešamību vienmēr būt atbildīgiem, novērtēt savu rīcību, aizkustināja un iedvesmoja. Cerams, kādreiz mūsu draudzes amatpersonas viņu uzaicinās teikt sprediķi kādā dievkalpojumā.

Kongresa atklāšanas brīdis vienmēr ir svinīgs, šoreiz jo īpaši, jo Latvijā notika svinības par godu Latvijas neatkarības deklarēšanas dienai. Kongresa delegāti

ALAs 61. kongresā ievēlētie ALAs valdes locekļi un biroja darbinieki. Priekšā no kreisās: kasiere Vaira Rozentāla, Informācijas nozares vadītāja Taira Zoldnere, Kultūras nozares vadītāja Iveta Vesmane Felzenberga, Kultūras fonda vadītāja Sarma Muižniece Liepiņa, ALAs priekšēde Anita Bataraga, Biedru nozares lietvede Dace Eglīte, finanču lietvede Ingrīda Valdmane, ceļojumu programmu koordinatore Anita Juberte, programmu lietvede Ilze Garoza; aizmugurē: „Sadarbība ar Latviju“ nozares vadītājs Ēriks Krūmiņš, sekretārs Juris Mežinskis, Revīzijas komisijas locekļi Valdis Kārklis, Roberts Šverns un Mārcis Jansons, ģenerāls sekretārs un biroja vadītājs Raits Eglītis

ar klusuma brīdi pieminēja mirušos ALAs darbiniekus un biedrus – kasiēra vietnieku Edmundu Brigmani, nesavtīgo Miervaldi Janševicu, nenogurdināmo Kārli Ņuzuli, kā arī daudzus devīgos labvēļus.

Latvijas Ārlietu ministrijas īpašo uzdevumu vēstnieks sadarbībai ar latviešiem ārzemēs Rolands Lappuķe apsveicot delegātus, teica, ka nav aizmirstams, kā 1990. gada 4. maijā Minsterē latvieši gaviļēja par gandrīz neticamajām ziņām – Latvija atkal ir neatkarīga valsts!

Eiropas latviešu jaunatnes apvienības valdes priekšsēdis Aldis Austers apsveikumā pieminēja, ka Eiropā latviešu saime aug, un ELA cenšas latviešus vienot, meklēt jaunas idejas, kā stiprināt latviešu kopienas.

Agrākais ALAs priekšsēdis Valdis Pavlovskis uzsvēra, ka 4. maijs ir svarīga diena un tāda vienmēr būs, jo latvieši nokratīja 50 gadu važas, ieguva neatkarību, par ko tik ilgi sapņoja. V. Pavlovskis atcerējās, ka 1990. gadā, kad Sanfrancisko notika 39. kongress, delegāti 4. maijā nepacietīgi gaidīja ziņas no Latvijas. Ojārs Kalniņš vairākkārt zvanījis un, saņemot vēsti par neatkarības deklarēšanu, tika līksmots, dzerts šampanietis un dziedāta Latvijas himna. V. Pavlovskis nolasīja tajā dienā teiktā: pienācis laiks jauniem mērķiem, jāsadarbojas ar Latvijas valdību, jāatsvabinās no okupācijas pinekļiem, vajadzīga jauna valde, kuŗas locekļi strādās kā viens Latvijas labā, jādomā par nākotnes mērķiem. Gluži tāpat kā tagad.

ASV DV organizācijas valdes priekšsēdis Zigurds Rīders apsveicot lepmi paziņoja, ka DV organizācijai bijis ražīgs darba gads un atgādināja – organizācijas tika dibinātas, lai cīnītos pret okupāciju, un DV vienmēr sadarbojusies ar Amerikas latviešu apvienību.

„Kāpēc daudzi latvieši neizņem Latvijas pasi un nepiedalās?” viņš rētoriski vaicāja un piebilda, ka vēl aizvien ir iespēja pieprasīt pavalstniecību un saņemt pasi.

No labās: ALAs 61 kongresa priekšsēdis Pēteris Blumbergs un goda priekšsēdis Dainis Rudzītis; Dainis Rudzītis kongresu vadījis jau 19 reizi un ir tikpat jauneklīgs kā agrāk

Kongresa vicepriekšsēde Tatjana Žagare-Vītiņa un žurnāla „IR” politiskais komentētājs Aivars Ozoliņš

Amerikas latviešu jaunatnes apvienības valdes priekšsēdis Kārlis Lenšs runāja visīsāk – galvenais ir sadarboties, sadraudzēties un novēlēja sekmīgu kongresu.

Latviešu ārstu un zobārstu apvienības priekšsēdis Jānis Dimants jaunākais bija atsūtījis apsveikumu, ka svarīgs katrs mazais darbiņš Latvijas labā.

Atbilstoši nolikumiem ievēlēja balsu skaitītājus, kuriem nebija, ko darīt, un tā jau ir nez kuŗo kongresu pēc kārtas. Arī trīs sekretāri patiesībā tikai sēž un klausās, jo viss teiktais tiek ieskaņots un ALAs birojā pārrakstīts.

PBLA priekšsēdis Jānis Kukainis amatā ir neilgu laiku, līdz šim PBLA priekšsēdis bija Ints Rupners. J. Kukainis bija gandarīts par labo sadarbību ar iepriekšējo Ārlietu ministrijas īpašo uzdevumu vēstnieku Juri Audariņu. Pērn kongresā viena no svarīgākajām bija rezolūcija par nepieciešamību piešķirt dubultpavalstniecību ārzemju latviešiem, un J. Kukainis pavēstīja, ka, iespējams, ilgā cīņā ar birokratiju beidzot būs galā un šogad jūnijā likumu varbūt pieņems. Šis bijis ilgtermiņa projekts, kam daudz enerģijas ziedoja Vaira Paegle un Ints Rupners.

Veiksmīga bijusi rezolūcija aicināt godināt ASV valsts ministra Samnera Velsa (Sumner Welles) piemiņu. S. Velss 1940. gada 23. jūlijā parakstīja deklarāciju, ka ASV neatzīst Baltijas valstu inkorporāciju PSRS. Rīgā Samnera Velsa vārdā ir nosaukta iela pie jaunās ASV vēstniecības.

Samērā veiksmīgi izpildītas arī pārējās rezolūcijas.

ALAs valdes priekšsēdis Juris Mežinskis pastāstīja par paveikto, stāstījumu uzskatāmi papildinot ar grafiskiem atēliem un fotogrāfijām. ALA izsūta informāciju ar e-pastu un visi ALAs biedri saņem ALAs izdoto *Latvian Dimensions* un pirms kongresa ALAs darba pārskatu, kuŗā sīki atspoguļots organizācijas nozaru darbs.

Nozaru vadītāji strādājuši apzinīgi un nopietni. Ļoti labas atsauksmes ir par „Sveika, Latvija!” braucieniem, kuŗus sekmīgi vada Anita Juberte. Bērnus ceļojumā pavada skolotāji, skautu un gaidu vadītāji, un pēc ekskursijas bērni atgriežas, daudz uzzinājuši, spārnoti, sadraudzējušies, viņiem ir vēlme uzlabot latviešu valodas zināšanas. ALA atbalsta šos ceļojumus, jo tādējādi tiek audzināti jauni latviešu sabiedriskie darbinieki.

Ir jauns projekts – ALA atbalsta trimdas izdevumu digitalizāciju Latvijas akadēmiskā bibliotēkā. Drīzumā tīmeklī varēs lasīt „Latvju enciklopēdiju” u. c. grāmatas.

Viena no lielākajām rūpēm – biedru skaita samazināšanās. Biedru nozares vadītājs Andris Ramāns nebija varējis ierasties, viņš bija atsūtījis ziņojumu, ka Amerikas latviešu apvienībā ir apmēram 5000 biedru, lai gan mērķis ir 6000 biedru.

Pirms kongresa tika izsūtītas aptaujas 156 organizācijām, atbildes saņēma no 74 organizācijām 19 pavalstīs. Tās izskatot, radušies secinājumi: vairākos latviešu centros gadiem nav uzņemts neviens jauns biedrs, maz iestājas jauniebraucēji; vecie organizāciju vadītāji nesaņemot jaunus; vajadzīga kontaktpersona ar jauniebraucējiem, kas prastu atrast un uzrunāt „puslatviešus” un pazudušos latviešus; ikvienam jāpadomā – ko es varu dot organizācijai; kā iesaistīt jauniebraucējus; vairākās vietās latviešu centru izdzīvošana ir apdraudēta; jāstiprina ALAs valdes un biedru sadarbība, steidzīgi jāatjauno ALAs sakarnieku tīkls.

Kongresā delegāti pusdienās un vakariņās ne tikai ēda, bet noklausījās arī vērtīgus referātus.

Pusdienu laikā 4. maijā Rolands Lappuķe runāja par Latvijas valsts sadarbību ar tautiešiem ārzemēs un piemi-

No kreisās: „Sadarbība ar Latviju” nozares vadītājs Ēriks Krūmiņš, Ņujorkas latv. ev. lut. dr. pārstāvis Juris Bļodnieks, Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā dr. Juris Buņķis

nēja ievērojamus latviešus, kuŗi dzīvojuši vai mācījušies Amerikā un katrs savā veidā kalpojuši Latvijai – Jēkabs Zībergs, Kārlis Ulmanis, sociāldemokrats Jānis Ozols, jaunievēlētais Eiropas Padomes cilvēktiesību komisārs Nils Muižnieks (iespējams, vienīgais ASV dzimušais tik augstā amatā ES), Vaira Viķe Freiberga. Šo uzskaiti varētu turpināt. Arī Dienvidkalifornijā ir daudzi ievērojami latvieši, varētu pat teikt cilvēki – leģendas, kuŗu darbs vēl nav pietiekami novērtēts.

Vakariņās par politikas labirinti Latvijā un bij. prezidenta Valža Zatlera pārsteidzīgajiem rīkojumiem stāstīja žurnālā „IR” politiskais komentētājs Aivars Ozoliņš un bija gatavs runāt kaut vai līdz nākamajam rītam. Agrākā Klīvlendes latviete, tagad rīdziniece Astrīda Jansone iesaucās, ka žurnāls „IR” ir vienīgais Latvijā, ko vērts lasīt. Bij. ALAs valdes ģenerālsekretāre Anita Tērauda atceras, ka A. Ozoliņš bijis ļoti centīgs ALAs stipendiāts 1991./92. darbības gadā. Viņaprāt, Saeimas deputātiem vairāk jādomā par valsts izaugsmi un attīstību; politiķiem un amatpersonām jāsarģās no lepnības, jo pašapmierinātība nereti liek zaudēt modrību, un tad līdz jaunai krīzei nav tālu. A. Ozoliņš šķiet ļoti nopietns, viņš daudz strādā un atzinās, ka bieži pārtiekot no kafijas un cigaretēm, jo aizmirstot paēst.

Kongresa apspriežu zālē 5. maijā ieradās astoņi Rīgas tehniskās universitātes profesori, vairāki ļoti jauni. Piedzē apmaiņas nolūkos viņi viesojās Bufalo universitātē un Veina universitātē (Wayne State University), kur mācībspēks ir Mārcis Jansons. RTU prorektors Uldis Sukovskis pastāstīja, kā, cieši sadarbojoties un veidojot kopējas programmas ar ārzemju augstskolām, tiek sagatavoti jaunie inženieri Latvijā. RTU astoņās fakultātēs mācās 15 000 studentu. Oktobrī RTU svinēs 150 gadu jubileju. Ķīpsalā tiekot veidota akadēmiska studentu pilsetiņa.

Pusdienu laikā runāja Eiropas latviešu apvienības priekšsēdis Aldis Austers. ELA cenšas vienot latviešus, kuŗu skaits citās Eiropas valstīs arvien pieaug, jo Latvija ir Eiropas daļa, un pārvietošanās tagad ir dabiska parādība. Eiropā darbojas 34 latviešu skolas, kuŗās mācās vairāk nekā tūkstoš audzēkņu un strādā 119 skolotāju. Eiropas latviešu apvienībā ir 15 biedru organizācijas no 10 valstīm.

Interesantas bija Latvijas vēstniecības ASV pārstāvja Juŗa Pogrebņaka vadītās pārrunas ar goda konsulu Ilinojā Robertu Blumbergu un goda konsulu Dienvidkalifornijā dr. Juri Buņķi. Roberts Blumbergs uzskaitīja, cik daudz tikšanās viņam bijušas tikai divu nedēļu laikā – skolās, ar ievērojamām amatpersonām, televīzijā, bija jāsaģaida augsti viesi un reizēm jābūt arī šoferim. Goda konsuls Juris Buņķis jūlijā ar ASV uzņēmēju grupu došies uz Latviju, un patlaban notiek nopietni priekšdarbi.

Visus nominētos valdes locekļus ievēlēja ar aklamāciju, tāpat pieņēma arī 2012. gada budžetu.

Jaunā ALAs valdes priekšsēde Anita Bataraga līdz šim vadīja Izglītības nozari. Otro reizi ALAs vēsturē valdes priekšsēde ir sieviete. Pirmā bija Dace Koplānde.

Līdzekļu vākšanas un biedru nozares vadītājam Andrim Ramanam esot daudz plānu un darba spara pilns turpināt darbu.

Kasiere Vaira Rozentāle atzina, ka labi vingrinājusi smadzenes, daudz iemācījusies, satikusi interesantus cilvēkus; ALAs izdevumi nav nekādi mazie, ziedojumi dilst, tātad uzmanība jāpievērš līdzekļu vākšanai.

Ļoti iespaidīgu skaitli nosauca „Sadarbība ar Latviju” nozares vadītājs Ēriks Krūmiņš – laikā no 1994. līdz 2011. gadam uz Latviju nosūtīts vairāk nekā miljons dolāru trūcīgo ģimeņu atbalstam, bāreņiem, invalīdiem, stipendijām bērniem no daudz bērnu ģimenēm u. tml. Viņaprāt labākais darbs ir palīdzēt bērniem, un katrs bērns zelta vērts, jo demogrāfija Latvijā ir katastrofāla. Nekas nebūs vajadzīgs, ja nebūs latviešu, kas tās dziesmas dziedās.

Izglītības nozares vadītāja Andra Zommere izglītības laukā darbojas jau 25 gadus, viņa strādājusi Starptautiskā skolā Rīgā, tagad katoļu skolā Kalamzū, ALAs biedre 30 gadu, piedalījusies ALAs skolotāju konferencē, strādājusi Gaŗezera bērnu nometnē, darbs ar bērniem viņai ir dzīves mērķis un uzdevums.

Kultūras nozares vadītājas Iveta Vesmane Felzenbergas dzīves moto – galvenais ir pārmaiņas. Latvijā viņai nav bijusi pieredzes sabiedriskā darbā, Sietlā vada sarīkojumu nozari un vēlas pabeigt iesāktos projektus.

Informācijas nozares vadītāja Taira Zoldnere sevi raksturoja – ideālistiska praktiķe. Mērķiem jābūt ideālistiskiem, ceļiem praktiskiem.

Ballē dziedāja nesen dibinātais Detroitas Sv. Pāvila draudzes ansamblis „Birze”;
no kr.: Līga Jēkabsons, Anita Jansone, Ilze Sevruka, Evija Zepa, Aija Greiema, Mārcis Jansons

Latviešu institūtu turpinās vadīt Arvīds Bļodnieks, ALAs Kultūras fondu – Sarma Muižniece Liepiņa. ALAs valdes sekretārs turpmāk būs Juris Mežinskis.

Sporta nozari vadīs Toms Trautmanis; viņš izaudzis Ņujorkā, strādā Mičigenā, pēc profesijas ķīmiķis. Bijis „Raktes” treneris, piedalījies braucienos uz Latviju, saņēmis Pasaules latviešu sporta lielo nozīmi, vadījis nometnes Katskiļos, darbojas draudzē, Gaŗezera padomē, korporācijā.

Kongresa pēdējā dienā, 6. maijā, svētbriķi vadīja diakons Fricis Sīpols. Viņa svētruna nebija tik optimistiska kā pirmajā dienā mācītājai Aijai Greiemai. Dzīves pieredze liek būt piesardzīgam un reizēm rodas šaubas, vai uzvarēs labais. Ir jāuztraucas, ka tik daudzi iedzīvotāji izbrauc no Latvijas, ka valdība ir pārāk glēva un neizlēmīga. F. Sīpols aicināja ticēt, jo mēs nevaram dzīvot bez ticības, ja negribam pazust.

Kongresa laikā no viesnīcas neizgājām, redzējām lidostu un pa ceļam ielas, kas, salīdzināt, ar Kaliforniju, likās patukšas. Sandra Gulbe-Puķēna Detroitā nokļuva pa tāliem apkārtceļiem, jo tika atcelts viņas lidojums. Līdzīgi bijis Valdim un Dacei Pavlovskiem, dodoties mājup.

Kongress 2013. gadā, iespējams, notiks Sietlā, uz turieni no šejienes varētu aizbraukt vairāk dalībnieku. Diemžēl Amerikas latviešu apvienībā no apmēram 300 Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedriem ir tikai 72. Kāpēc tik maz? ALAs biedra maksa ir tikai 30 dolāru gadā. Ir svarīgi būt ALAs biedram, padomāsim par savu bērnu un mazbērnu nākotni, ALA būs vajadzīga arī viņiem.

A.M.

Kongresa ballē spēlēja īsts „viena cilvēka orķestris” – talantīgais dr. Dāvids Zadvinskis; kādreiz derētu viņu atvilināt pie mums!

Skolas izlaidums un Kurzemes cietokšņa atceres sarīkojums

Foto: Aivars Jerumanis

Sarīkojumu 6. maijā ievadīja Aivara Jerumaņa lūgšana un pateicība Dievam, visa devējam, pēc tam sarīkojuma dalībnieki mielojās ar cienastu, ko bija sagādājušas vanadzēs un skolas saime.

Skolas izlaidums sākās un beidzās ar skolas koŗa dziedātām Alberta Legzdiņa dziesmām „Latviešu skola”, „Skudru kāzas”, „Šūpuļdziesma”, „Sarauj, Latvija!”, dziedāšanas skolotājam Edvīnam Rūsim spēlējot ģitaru vai klavieres.

Tika izsniegtas liecības, un katra klase parādīja kaut ko no iemācītā. Bērnudārza jaunāko audzēkņu grupa skolotājas Dziesmas Teteres vadībā nodziedāja skaitīšanas dziesmu par pirkstiņiem. Bērnudārza vecākās grupas audzēkņi parādīja uzvedumu „Zaļā krūze”, un dziesmu „Meita gāja uz avotu” palīdzēja dziedāt skolas koris un skatītāji, bet pašu tautumeitu ļoti izteiksmīgi tēloja skolotāja Maruta Lange. 2.a klases audzēkņi saņēma liecības no savas skolotājas Benitas Trapses un uzslavu par uzcītību mācībās. 2.b klases skolotāja Zane Ozoliņa savai klasei bija iestudējusi rotaļdziesmu „Skaisti dziedi, lakstīgala”, lai varētu līksmi padziedāt un padejot. Skatītāji pievienojās dziesmai, apdziedot lakstīgalu, kas plivnājās dārziņa vidū un apkārt abiem pāriem. Šajā laikā, kad mūs pārsteidza debesu spīdekļi – Mēness ar nepa-

Bērnudārza vecākās grupas audzēkņi un Ēriks Jerumanis piedalījās uzvedumā „Zaļā krūze”

rastu spoŗumu, dienā saredzama Venēra (gan ar īpašām acenēm), latviskajā gadskārtā mēs svinētu zirgu aizbildņa Ūsiņa dienu. Par to dažos vārdos pastāstīja 4. klases skolotāja Ilze Nagaine, un viņas audzēkņi deklamēja tautasdziesmas par Ūsiņu un pavasari, parādot pašu darinātos latvju rakstu zīmju plakātus. 7. klases audzēkņi (skolotāja Inguna Galviņa) pieminēja, kāpēc atceramies Kurzemes cietoksni, un runāja izvilkumus no Jāņa Jaunsudrabiņa „Piemini Latviju!”

Bērnudārza 2. klases audzēkņi un viņu vecāki dzied „10 mazi pirkstiņi”, no kreisās: Aija un Eduards Zeltiņi-Kalniņi, Evelīna Blāķe, Sabrina Jerumane, Maikls un Maija Džeiberi (Jaber)

Skolotāji no audzēkņiem saņēma puķes. Margareta Jerumane pasniedza puķes un latviešu valodā pateicās savai skolotājai Norai Mičulei.

DV Kurzemes cietokšņa atceri ievadīja ASV himna Noras Mičules klavierpavadījumā.

Kurzemes Brāļu kapos Lestenē uz Otrā pasaules kara kritušā nezināmā latviešu kaņavīra kapa plāksnes iekalti Andreja Eglīša vārdi: „Mēs gaidām taisnības augšāmcelšanos”. DK DV apvienības priekšnieks Teodors Liliensšteins savā runā „Taisnības augšāmcelšanās” teica, ka gaidīts turpat 70 gadu, lielākā daļa leģionāru jau mūžībā; Latvijā ir vēl tikai apmēram 50 bijušo cīnītāju, kuņiem bija lemts piedzīvot, ka Latvijas Valsts prezidents, pirmais kopš neatkarības atgūšanas pirms 20 gadiem, uzdrošinājās pateikt patiesību par Latviešu leģionu. T. Liliensšteins piebilda, ka DK apvienība veicinājusi šo taisnības augšāmcelšanos, finansiāli atbalstot Visvalža Lāča grāmatas „Latviešu leģions ārzemju vērotāju skatījumā” izdošanu latviešu un krievu valodā. T. Liliensšteins īsumā raksturoja arī vēsturisko situāciju, septiņu mēnešu ilgās cīņas Kurzemes cietoksnī, to nozīmi un aicināja vienmēr paust patiesību, lai par to uzzinātu jaunā paaudze. Pēc viņa runas sarīkojuma apmeklētāji dziedāja Latvijas himnu N. Mičulei spēlējot klavierpavadījumu.

Jauktā koŗa diriģents, sōlists, profesors Pauls Berkolds bija sagatavojis lekciju „Cīņa latviešu operā” no cikla par latviešu mūziku Gaŗezera vasaras vidusskolai, kur mācās visi viņa trīs bērni un Andra Berkolda iestudē lugas. Viņa stāstījumu pavadīja opermūzika. Noskatījāties arī Māras Zālītes rokoperu „Lāčplēsis”. Pats Lāčplēsis, dziedātājs Igo, neilgi pēc operas izrādēm Latvijā viesojās Losandželosas latviešu namā. Viņš uzdāvināja rokoperas „Lāčplēsis” plates laikam visjaunākai viņa cienītājai – manai meitai Madarai, kam toreiz bija kādi pieci gadiņi...

Žēl, ka tik maz skolas audzēkņu un viņu vecāku palika uz šo lekciju, ko skolotāja Ilze Nagaine bija izziņojusi par daļu no mācības programmas, kas šogad beidzās agrāk. Gan audzēkņiem, gan vecākiem šī būtu bijusi vērtīga iespēja paplašināt zināšanas un izpratni par latviešu tautas vēsturi un kultūru. Sarīkojuma beigās skanēja Daugavas Vanagu dziesma N. Mičules klavierpavadījumā.

Pēc sarīkojuma apmeklētāji pakavējās, apskatot Vol-demāra Dārznieka, Helēnas Hofmanes un Kazimira Laura darbu izstādi, ko rīkoja Kaiva Dārzniece. Kafiju malpojot, klausījāties Alŗa Timŗa dziedātās aizritējuŗā gadsimta 50. un 60. gadu dziesmas, kas brīnumlabi iederējās izstādes gaisotnē.

Inguna G

***

Losandželosas latvieŗu skolā 2011./12. mācību gads beidzās 6. maijā Pirmo reizi skolas vēsturē apliecības par mācībām skolā izsniedza rotaļgrupas bērniem un bērnudārza I un II klaŗu audzēkņiem.

Aizvadītājā mācību gadā apgūtās latvieŗu valodas zināšanas un prasmi dziedāt skolēni parādījā svinīgā un aizrāvīgā sarīkojumā. Kopā ar skolotājiem un vecākiem viņi dziedāja gan latvieŗu tautasdziesmas, gan mūsdienu dziesmas, Edvīnam Rūsīm spēlējot klavieres. Skolas pārzine Nora Mičule pateicās par visu skolotāju neatlaidīgo un pašaieliedzīgo darbu, vecāku atsaucību un piedalīšanos skolas dzīvē, kā arī par Dienvidkalifornijas latvieŗu biedrības materiālo palīdzību.

Paldies mūsu skolotājiem – Ivetai Kaņepai, Dziesmai Teterei, Ilzei Nagainei, Marutai Langei, Zanei Ozoliņai, Ingūnai Galviņai, Benitai Trapsei, Andrai Berkoldei un Edvīnam Rūsīm.

Jāpiebilst, ka latvieŗu valodu skolā mācās ne tikai bērni, bet arī daži bērnu vecāki.

Aija Zeltiņa-Kalniņa

Dziesma Teterē izsniedz liecību Sabrinai Jerumanei, pa labi Evelīna Blāķe

Latviešu nams – mūsu mājas

Izlasīju „Ziemeļkalifornijas Apskata” š. g. maija izdevumā ievietoto Ziemeļkalifornijas latviešu biedrības jaunievēlētās priekšsēdes Tairas Zoldneres rakstu par Sanfrancisko latviešu draudzes namu. Raksta nosaukums ir „Draudzes nams – mūsu mājas”. Taira vārds vārdā apraksta sajūtas, kādas bieži rodas arī man. Šo rakstu nedaudz saīsinātu ievietojam mūsu biļetenā.

Taču izteikšos skarbāk nekā Taira. Vai mēs protam novērtēt, ka Losandželosas latviešiem ir savs nams?

Vecākā gadagājuma latvieši, kuŗi ziedoja naudu, lai varētu iegādāties zemi, projektēt un uzcelt namu, to novērtē. Viņi palīdzēja ne tikai finansiāli, bet arī fiziski, strādājot un namu ceļot. Galvenos darbus veica lietpratēji, mazākos darbus paši, rīkojot talkas. Dienvidkalifornijas latviešu sabiedrības kopīgi celtā latviešu nama atklāšana notika 1973. gada 15. septembrī.

Droši vien katrs pamanījis „Nama kluba biedru” sarakstu, kas atrodas namā pie sienas un publicēts arī biļetenā. Kļūstot par Nama kluba biedru, ikviens vistiešākajā veidā atbalsta namu. Līdz ar katru gadu šis saraksts kļūst īsāks. Viņšaulē aiziet tie, kuŗiem nams bija otrās mājas. Taču vai tad tāds nams nav arī mums?

Bieži dzirdēts, ka, atnākot uz namu, ikvienas organizācijas pārstāvis rauj aiz piedurknes un pieprasa finansiālu atbalstu. Tas varbūt nomāc, bet tā ir latvieša nodeva, kuŗa diemžēl jāmaksā, ja gribi būt latvietis Amerikā un vēlies piedalīties latviešu sabiedriskajā dzīvē. Ir latvieši, kuŗi labprāt izmanto namu, ja var gūt kādu labumu sev, aizmirstot ka nama uzturēšanai vajadzīgi līdzekļi.

Kā vēl palīdzēt mūsu namam? Lūdzu, piedalies lielajās talkās – reizi gadā nams kopīgi tiek, mazgāts, sakopts, šis tas saremontēts, izmestas atstātās nevajadzīgās mantas, satīrīta apkārtnē. Ikviens latvieša palīdzība un atbalsts ir ļoti vajadzīgs. Ir tik daudz projektu un ieceru, kuŗas paliek neīstenotas, jo nav pietiekami daudz palīgu. Pagājušā gada nama talkā piedalījās tikai astoņi cilvēki! Nākamā talka paredzēta rudenī, kad daudzi būs atgriezušies no ceļojumiem un brīvdienām. Jau tagad lūdzam tajā piedalīties.

Pēc vasaras atpūtas namā atsāksies sabiedriskā dzīve – mācības Losandželosas latviešu skolā, tautasdeju kopas „Pērkonītis”, jauktā kuŗa un Losandželosas vīru kuŗa „Uzdiedāsim, brāļi!” mēģinājumi, teātra izrāde no Latvijas, jautrie piektdienas vakari ar filmu skatīšanos, būs nama gadskārtējie svētki, valsts svētku koncerts, bu-dēļu balle un daudzi citi sarīkojumi.

Apmeklējot sarīkojumus namā, tu atbalsti Losandželosas latviešu namu! Ceru tevi satikt tur!

**Losandželosas latviešu nama pārvaldes
sekretāre Sandra Gulbe-Puķēna**

Draudzes nams – mūsu mājas

Gribu katram pajautāt – kāpēc ir vajadzīgas mājas? Droši vien atbildes būs līdzīgas. Mājas mums visiem nozīmē vietu, kur dzīvot, audzināt bērnus, priecāties, svinēt, atpūsties, tas ir patvērums. Jauni cilvēki, sākot ģimenes dzīvi, vispirms sev iekārto mājas. To pašu izdarīja latviešu iecelotāji visā Amerikā, un arī citur pasaulē – iekārtoja sev mājas, lai būtu, kur sanākt draudzes locekļiem, latviešu bērniem mācību telpas, plašai latviešu sabiedrībai tikšanās vieta.

Kāpēc par to runāju? Uz balli „Aprīļa pilieni” biju uzaicinājusi igauņu un lietuviešu pārstāvjus. Ieradās Ziemeļkalifornijas igauņu sabiedrības vadītāja Ingrida Echtere ar vīru Adamu, un daļu vakara pavadījām sarunās. Ingrida bija sajūsmā gan par ielūgumu, gan par balli, bet galvenais, viņa brīnījās, ka mums, latviešiem ir māja, vieta, kur pulcēties.

Igauņi, lai būtu kopā, brīvprātīgi sakopj Sanfrancisko zooloģisko dārzu, brauc ravēt dārzus Alkatrazā, bērniem mācības notiek kādās mājās. Lielākā pulkā sanākt kopā viņiem izdodas labi ja trīs reizes gadā – Ziemsvētkos kādā mājā, Neatkarības dienā mūsu draudzes namā un Baltiešu piknikā. Ingrida man jautāja, ko mēs darām šajā plašajā un skaistajā namā. Stāstīju, ka te darbojas mūsu kredītsabiedrība, notiek latviešu draudzes dievkalpojumi, skolēniem mācības, koncerti, Latvijas un pašmāju teātru izrādes, filmu skatīšanās, dziedāšanas svētki, visādas svinības, jubilejas, Latvijas dibināšanas atceres dienas svinības. Stāstīju arī, ka šīs telpas mums ļauj piedalīties Latvijas politiskajā dzīvē – vēlēšanās un tautas nobalsošanā. Ingrida bija pārsteigta. Man gandrīz vai kļuva neērti, sāka likties, ka varbūt par daudz lielos. Taču cik lieliskas, fantastiskas iespējas mūsu sadzīvei, latvietības saglabāšanai mūsu jaunās paaudzes attīstībai sagādā šis nams! Vai mēs paši to novērtējam? Vai nesam pārāk izlutināti ar iespēju būt vienmēr „savā” namā? Gadu desmitiem pierasts, ka šī māja ir un ka tā mums, latviešiem, „pienākas”. Cik daudzi no mums, jaunākās paaudzes, ir palīdzējuši, lai šo māju apkoptu? Tīrījuši, remontējuši, uzlabojuši? Iedomāsimies uz brīdi, kā būtu, ja mums šī nama nebūtu... Vai mēs ietu apkopt Sanfrancisko zooloģisko dārzu, lai būtu prieks par iespēju pabūt kopā? Varbūt... Tomēr labāk priecāsimies, novērtēsim to, kas mums ir šeit un tagad. Tāpēc aicinu: ZKLB biedri un visi latvieši! Nāciet, novērtējiet, cik esam bagāti! Nāciet, kad tiek aicināti un nāciet arī ar jaunām idejām un vēlmi darboties!

Katrai mājai vajadzīga mīlestība un kopšana. Taču galvenais, mājai vajadzīgi cilvēki, tad māja atplaukst, staro un ir ģimenes un sabiedrības pavards.

Taira Zoldnere

Sōliste Maija Kovaļevska atkal sajūsmināja klausītājus

Sōliste Maija Kovaļevska 19., 21., un 24. aprīlī Apelsīnu pagasta *Segerstrom Hall* (Segerstrom Center for the Arts) dziedāja operas „Bohēma” koncertiestudējumā.

Dziedoni Losandželosas lidostā 12. aprīlī sagaidīja Biruta Šulca un aizveda uz viesnīcu. Dienās, kad nebija koncertu, viņa Maiju pavadāja pa pilsētu un jūrmalu. Biruta arī sagādāja dziedonei transportu uz latviešu baznīcu.

Maija Kovaļevska sauc Birutu Šulcu par savu Kalifornijas māti. Viņa izvārījusi Maijai zirņu viru un iedevusi līdzi savu recepti, ko Maija jau izmēģinājusi savās mājās Boloņā, Itālijā.

Biruta aizveda dziedoni arī uz lidostu, viņai 25. aprīlī prombraucot.

Operas koncertuzvedumu 24. aprīlī noklausījās lielāka latviešu grupa.

Rudīte Godfreja e-pasta vēstulē rakstīja:

„Bijām uz Maijas Kovaļevskas koncertu – skaisti! Maija zied savā atplaukušas Rozes mūzikā, arī pārējie sōlisti bija jauki. Cik apgarotas sejas klausītājiem bija pēc koncerta! Taču skatuves dekorācijas gan nebija izdevušās. Saprotams, nav jau viegli ar viesmāksliniekiem ko ātri uzburt! Nepatika šis melnais minimālisms – melns viss, vienīgi šķīvji balti, taču varēja ieguldīt mazliet vairāk naudas, lai virs melnajiem galdiem būtu kāda kristalla lampa vai kāds samtainis paklājs, jo skatuves grīda ir šausmīga, bet lielākā skaitītāju daļa sēdēja balkonos. Korī bija apmēram 200 dziedātāju, kādi seši dziedātāji no Džeimsa Godfreja baznīcas koŗa, vidū stāvēja bērnu koris. Patiešām lieliski!”

Maija Kovaļevska un Biruta Šulca jūrmalā

Laikraksta *The Orange County Register* 20. aprīļa numurā viens no ievērojamākajiem mūzikas kritiķiem Amerikā Timotijs Mangans (Timothy Mangan) raksta:

The cast is a good one, young veterans in their parts. Latvian soprano Maija Kovalevska, who has portrayed Mimì at Los Angeles Opera and the Metropolitan Opera, gave the role a slightly regal air with her velvety tone and elegant bearing. If she tended to sing a little slowly and carefully, it gave her time to sculpt the line. Mexican tenor David Lomelí proved an ardent and ringing Rodolfo, unfurling his phrases convincingly and voluminously.

Dievkalpojuma apmeklētāji 22. aprīlī nofotografējās kopā ar Maiju Kovaļevsku

Rudīte Godfreja (Godfrey)

**Sirds jūt
Sirds čiekurā sarāvās
Atvadās
Sirds jūt vislabāk
Nākotnes izskaņas
Uz tikšanos
Vai nesatikšanos
Sirds jūt vislabāk
Mīļotos**

**Viss notiek
Kā tam jānotiek
Dažkārt...
uz neatgriešanos**

Mocarts un pa vidu Vask

Valta Disneja koncertzāles programma 10. un 12. maijā vairākas reizes tika mainīta. Sākumā bija paredzēta skandināvu un baltiešu mūzika, taču jau laikus tika ziņots par izmaiņām – skandināvu mūzikas nebūs, bet gan Mocarta Adadžo un fūga do minorā, K.546 un „Pasta raga serenāde”. Koncerta dienā programmā bija lapa ar jaunu paziņojumu: koncertu ievadīs Mocarta operas „Figaro kāzas” uvertūra. Nākamais skaņdarbs bija Pēteru Vaska vijolkoncerts „Tālā gaisma”. Latvieši, kuŗi Disnežzālē bija 12. maijā, jūsmoja par P. Vaska vijolkoncerta atskaņojumu. Dzintra Geka teica, ka šis bija labākais, kādu viņa dzirdējusi. Vienīgā darvas karote – pašā sākumā, kad mūzika ir tik klusa, ka varētu dzirdēt nokrītam zemē adatu, kāda klausītāja sāka klepot un ilgi nemitējās. G. Dudamelam vajadzēja koncertu pārtraukt un palūgt klepotāju iziet paņemt klepus konfekti, tās priekštelpās var dabūt bez jebkādas maksas. Nesen diriģents Alans Gilberts koncertā pārtrauca Ņujorkas filharmoniskā orķestra Gustava Mālera devītās simfonijas atskaņojumu, jo kādam klausītājam iezvanījās kabatas tālrunis.

Klausītāju ovācijas pēc P. Vaska skaņdarba bija ilgas. Losandželosas filharmonijas orķestrī spēlē augstas klases mūziķi, un diriģents Gustavo Dudamels ir ģeniāls, tāpat vijoniece Alīna Pogostkina, 2005. gada Jana Sibēliusa konkursa laureāte. Pirms koncerta komponiste Veronika Krausas koncertzāles priekštelpā vadīja sarunu ar Alīnu Pogostkinu, un vijolniece pastāstīja, kur dzimusi, kur mācījusies, cik ilgi katru dienu vingrinās, kāda mūzika viņai vislabāk patīk u. tml.

Mocarta skaņdarbus G. Dudamels diriģēja no galvas, jo tie labi pazīstami, diriģēti daudzas reizes. Diriģējot Pēteru Vaska skaņdarbu, viņam priekšā bija nošu pulsts. Taču droši vien arī viņam patika P. Vaska skaņdarbs, un, ja to diriģēs biežāk, gan jau ar laiku iztiks bez notīm.

Los Angeles Times 12. maija numurā ievietota Ričarda Ginella recenzija. Tajā ir rindas:

The sole remaining piece from the original program, the one-movement Violin Concerto (“Distant Light”) by Latvia’s Peteris Vasks, was the focal point of the night – which it would have been anyway. Vasks has been conveniently grouped into the corner of meditative renegades from the old Soviet bloc. Yet even though “Distant Light” fits somewhat into that mold, it departs midway with an episode of folk rhythms and another of seething dissonance that culminates with a short outbreak of free-form chaos before ending with twittering violin harmonics. “Distant Light” found excellent interpreters in violinist and Vasks aficionado Alina Pogostkina and in Dudamel, who gave a sharp snap to the central section’s rhythms.

Foto: Dzintra Geka
Pēteris Vasks, Alina Pogostkina, Gustavo Dudamels

Komponistiem Lolītai Ritmanei un Pēterim Vaskam vienmēr būs daudz, ko pārrunāt

Koncerta programmā bija ziņas par P. Vasku un zem attēla rakstīts, ka viņš dzimis Aizputē. Varbūt kādam koncerta apmeklētājam radīsies vēlēšanās izpētīt, kas tā ir par vietu. Prieks, ka Disnežzāles veikaliņā izpirka visus Pēteru Vaska tvartus, tā ka daudzi palika bešā. Studija *Wergo* nesēn laida klajā P. Vaska mūzikas albumu *Vox amoris* (Mīlestības balss) – orķestra *Sinfonietta Rīga* un vijolnieces Alīna Pogostkinas somu diriģenta Juhu Kangasu vadībā atskaņotais vijolkoncerts „Tālā gaisma” un meditācija „Vientuļais eņģelis”.

P. Vasks mācījies spēlēt kontrabasu, bijis mūziķis Latvijas Nacionālā operā. Losandželosas filharmonijas orķestra kontrbasists P. Vasku pēc koncerta uzmeklēja un vēlējās ar viņu aprunāties. Nez kas bija rektors laikā, kad P. Vasku neuzņēma konservātorijā? Negribas ticēt, ka krievi daudz ko zināja par viņa tēvu, baptistu mācītāju. P. Vasks raksta, ka tēva sprediķi bija kvēli un ietekmēja vietējo sabiedrību. Laba mācītāja sprediķiem tādiem jābūt. Daudziem mūsdienās zudušas garīgās vērtības, nav vairs ticības un ideālu, un P. Vasks cenšas ar savu mūziku, ko arī var uzskatīt par sprediķiem, cilvēkus iedvesmot, bagātināt. Nav šaubu, koncerta apmeklētāji devās mājās garīgi bagātāki.

Pēteris Vasks un Dzintra Geka no Losandželoas de-

vās uz Austrāliju, kur latviešu centros parādīs Dz. Gekas filmas par Sibīrijas bērniem. Dzintra sākusi intervēt arī ārzemju latviešus. Kaut visu bēgļu stāsti par došanos trimdā ir līdzīgi, katram ir arī kas īpašs, vienreizējs, neaizmirstams.

P. Vasks bija viesu komponists Kanberas starptautiskā mūzikas festivālā, kurā atskaņoja viņa kompozīcijas. Rīgas Doma baznīcā 2. jūnijā atklās „Rīgas festivālu 2012”, un atklāšanas koncertā tiks atskaņots Pēteris Vaska un igauņa Arvo Perta skaņdarbs *Credo* (Ticu). Abi mūziķi ir draugi un gara radnieki, viņus vieno līdzīgs pasaules uzskats un vēlme ar mūzikas starpniecību stiprināt klausītāja ticību garīgo vērtību triumfam pār ikdienišķo un materiālo.

A.M.

Meitenes vārds uzzināts

Paulis Maldutis no Oregonas raksta, ka iepriekšējā biļetena numurā 10. lappusē ievietotā attēla parakstā par nezināmu nosauktā meitene 1. rindā pirmā no labās ir **Māra Maldute**. Vēl tikai atliek noskaidrot, kas ir jauniete otrā rindā starp Lomu Sprūdu un Lindu Jēkabsoni. Vairāki, kuņiem rādīju attēlu, teica, ka esot ļoti pazīstama, bet vārdu tā arī nezināja nosaukt. Mirdza Lapeniece stāsta, ka „Pērkonītis” dibināts 1958. gadā, ne 1950. gadā, kā līdz šim ziņots. Iespējams, nosaukumu deju kopa ieguva vēlāk, taču dejojāji sāka pulcēties jau 1950. gadā, tautasdejas tolaik mācīja Artūrs Šmits, arī Zelma Ābele.

Precīzējums

Aivars Jerumanis šovasar atkal dosies ceļojumā uz Sibīriju, un šis viņam būs jau piektais brauciens, nevis ceturtais, kā ziņots maija biļetena 22. lappusē.

DK LB piešķirusi stipendijas

DK LB valdes locekļi valdes sēdē 9. maijā izskatīja iesūtītos lūgumus un nolēma piešķirt stipendijas Oto Svenķim, Adelei Nagainei, Lilai Reimanei, Lārai Tolcai, Tomam Godfrejam, Elsai Brecko mācībām Gaņezera vasaras skolā (katram \$250, ko nosūtīs tieši uz Gaņezeru), kā arī bērniem, kuņi vēlas braukt uz Rietumkrasta latviešu izglītības centra bērnu vasaras nometni Mežotne – Dairai un Aijai Reimanēm (katrai \$100 dolaru, ko nosūtīs uz nometni).

Skolas mācību gada beigu sarīkojumā DK LB skolai ziedoja 500 dolaru. Stipendijas un atbalsts skolai piešķirts no biedrības biedru ziedojumiem.

LABOJUMS

Aprīļa biļetena 31. lappusē ievietotā attēla parakstā bija kļūda. Pirmā no kreisās ir Solvīta Pastere ar meitiņu Adelīni.

Es savai māmiņai kā sirsniņa azotē,
Kā sirsniņa azotē, kā puķīte dārziņā.

Losandželosā ir metro!

Varbūt kāds brīnīsies par šo manu secinājumu, bet man tas bija atklājums. Tie, kuŗi metro lieto, droši vien domās, ka esmu iznākusi no meža, bet jāpiebilst, ka dzīvoju šeit tikai nedaudz vairāk kā trīs gadus. Pa ausu galam biju dzirdējusi, ka ir pazemes vilciens, bet, dzīvojot Losandželosā, ar metro man asociējās lielie, oranžie autobusi. Par iespēju iepazīt metro man jāpateicas Astrai Moorai. Nevaru teikt, ka biju īpaši spārnota izmēģināt šo transporta līdzekli. Tāpat kā lielāka daļa Losandželosas iedzīvotāju, arī es nevaru iedomāties dzīvi šeit bez sava auto. Astrai bija gandrīz vai mani jāpierunā nokāpt pazemē. Mūsu brauciens bija paredzēts samērā vēlā vakara stundā, un biju nedaudz uztraukusies, vai tas ir droši un vai pārāk neizcelsimies, jo bijām labi gērbušās. Mūsu galamērķis bija Valta Disneja koncertzāle Losandželosas pilsētas centrā, kur tovakar Losandželosas filharmoniskais orķestris atskaņoja latviešu komponista Pēterā Vasca vijoļkoncertu „Tālā gaisma”. Tas jau ir cits stāsts, bet jāpiebilst, ka pēc atskaņojuma publika komponistam veltīja ilgus aplausus un ovācijas. Koncerts bija fantastisks!

Nokāpjot pazemē, pārsteidza stacijas tīrība, mākslas darbi uz sienām un ka šo ērto pārvietošanās līdzekli izmanto samērā maz losandželosiešu, salīdzinot ar cilvēku pūļiem citu pilsētu metro stacijās. Pārsteidza arī cena vienam braucienam. Pensionāra biļete maksā tikai 25 centus. Man metro biļetes cena vienā virzienā bija \$1,50. Arī šī summa liekas maza, ja atceras, ka degvielas cena par vienu galonu jau maksā vairāk nekā 4,40 dolari. Braucot ar metro, nav jāraizējas, vai atradīšu vietu, kur novietot auto un nav jāmaksā par stāvvietu pilsētas centrā. Jā, un centrā var nokļūt samērā īsā laikā! No galastacijas Ziemeļholivudā līdz *Civic Center* stacijai nokļūvām 26 minūtēs.

Mākslas darbs metro galastacijā Ziemeļholivudā

Margaretas Garsijas (Garcia) mākslas darbs (2000) „Tree of Califas” *Universal Studio* stacijas pieturā

Pārsteidza, ka biļete nekur nav jāuzrāda. Ej tik vārtiņiem cauri un brauc. Pirkst biļeti vai nepirkst – tas ir uz katra paša sirdsapziņas. Zinātāji gan stāstīja, ka sastrēgumstundās, kad braucēju daudz, kontrolieri reizēm pārbauda katra braucēja biļeti. Sods par braucienu bez biļetes vai par nepareizas cenas biļeti ir \$250 un 48 stundas sabiedriska darbs.

Divās nedēļās, kopš esmu atklājusi šo transporta līdzekli, nu jau to esmu lietojusi vairākas reizes un lietošu vēl. Mans piecus gadus vecais dēls bija sajūsmā, ka pa slīdošām kāpnēm varējām nobraukt pazemē, ka atļāvu viņam biļešu automatā spaidīt pogas, lai iegādātos biļetes un, viņaprāt vilciens brauc „superātri”. Un ar to iespējams nokļūt daudzkur! Ar metro var pat aizbraukt uz Losandželosas starptautisko lidostu, un pieturas ir pie daudzām interesantām vietām, ko vērts apskatīt. Piemēram, izkāpjot *Universal Studios* pieturā, ar ērtu autobusiņu ātri var nokļūt līdz atrakciju parka vārtiem. Jāpiebilst, ka bērniem līdz piecu gadu vecumam braukšanas biļete nav vajadzīga.

Būvējot metro, aptuveni 0,5% no stacijas celtniecības budžeta tiek atvēlēts mākslai. Katra stacija ir unikāla un atšķirīga. Vienā ir grezni rotātas sienas, citā platforma no sīkiem mozaīku gabaliņiem vai mūsdienu fotogrāfijas. Katra mēneša pirmajā ceturtdienā plkst. 7.00 vakarā, sestdienās un svētdienās plkst. 10.00 no rīta bez maksas gīda pavadībā iespējams divas stundas iepazīties ar metro staciju mākslu. Gīds izniegs metro kartīti, kas derīga braukšanai visu dienu. Ekskursijā tiek stāstīts par mākslas darbiem, māksliniekiem, metro darbiniekiem. Sīkāku informāciju par metro var atrast: www.Metro.net

Braukšanā ar metro esmu iesācēja. Man vēl daudz jāatklāj un jāuzzina par metro līnijām, papildtransportu un tamlīdzīgi, bet esmu gatava sev atklāt arī šo pasauli.

Sandra Gulbe-Puķēna

Vīru koŗa „Uzdiedāsim, brāļi!” karsējmeitenes iespaidi par koncertiem austrumu krastā

Mūsu vīru koŗa „Uzdiedāsim, brāļi!” koncerti austrumu krastā bija lielisks iemesls izbrīvēt pāris dienas un beidzot – pēc 18 ASV nodzīvotiem gadiem – redzēt Ņujorku. Turklāt jau pasen iepazītie draugi Ilona un Jānis Studenti piedāvāja mūs uzņemt savās mājās un izrādīt šo vareno pilsētu. Ņujorku biju redzējusi tikai pa lidmašīnas lodziņu, pa Atlantijas okeana plūdmali vēl nebiju pastaigājusies un ūdeni bradājusi.

Jau izbraucot no lidostas pamanīju neredzēti krāšņi ziedošus rozā kokus. Izrādās, gan japāņu ķirši – sakura, gan balti un rozā grimoņi (dogwood) bija pilnos ziedos, un to košums spilgti izcēlās uz plaukstošo koku lapu zaļuma kā ceļmalās, tā apstādījumos un pie mājām.

Jau pirmajā vakarā Studentu pāris aizveda mūs pie Atlantijas okeana. Pārsteidza tā gluži dīķiskais mierīgums. Neparasti likās, ka saule norietēja okeana pretējā pusē. To tikai zināju, bet redzējusi nebiju, jo gan Liepājā, gan Klusā okeanā krastā vēroti daudzi brīnišķīgi saulrietī. Ceļojuma pēdējās dienās gan redzējām pavisam citādu Atlantijas okeanu, ne vairs dīķi, bet satrakotu milzi, kas savas baltās viļņu aproces sāk vicināt jau pie paša horizonta. Tā vēsā elpa mūs iedzina atpakaļ kuģītī, kad devāmies apskatīt Brīvības statuju un Elisa salu.

Tikpat dažādi pretēji laikapstākļi bija abās vīru koŗa koncertu dienās. Pirmā – 21. aprīlī – silta un saulaina, tā ka varēju mierīgi staigāt pa Priedaines apkaimi, kamēr vīri mēģinājumā iesildīja balsis. Pricējās par stalto egļu sienu, un vēlāk uzzināju, ka egles stādījis mežzinis, mūsu drauga Jāņa Studenta tēvs. Dziļi ieelpoju plaukstošo koku lapu smaržas. Un turpat rotaļlaukumā satiku vēl vienu karsējmeiteni – Ivetu Kaņepu ar dēlēnu Mārtiņu. Toties nākamā koncerta diena bija pelēka, lietaina, un lietus notrauca skaistos sakuras ziedus. Laikapstākļi ir dažādi, bet koncerti, par laimi, ne. Šis koŗa repertuārs dzirdēts jau vairāk reizi, jauns top pamazām. Tomēr katru reizi no jauna pricējās par vareno skanējumu, par diriģentes Lauras Rokpelnes Mičules prasmi panākt tādu sabalsojuma līdzsvaru, ka gandrīz nejuta, ka trūkst Uģa un Valža Puķīšu, Ērika Tetera un vēl dažu vīru, kuŗi nevarēja tālajā ceļā doties. Īpašs prieks bija atkal redzēt koristu vidū Aldi Raudu un Andi Nīkuru, abi tagad dzīvo Čikāgā. Andis līdzī atveda lielisko pianistu Džošu Hesu (Joshua Hess).

Publika divdaļīgo koncertu uzņēma ļoti atsaucīgi. Protams, Priedainē, kur visi sēdēja pie galdiņiem (turpat zāles galā darbojās bārs), gaisotne bija atraisītāka nekā

Foto: Laima Dzene

Uzkāpuši Priedaines zāles balkonā, vīri dziedāja Alfrēda Vintera dziesmu „Viltīgās acis”

Jonkeros, kur koncerts notika baznīcā. Mums no bērnbas iemācīts, ka baznīcā jāievēro klusums. Kaut arī publika lielākoties bija visnobriedušākā paaudze, tomēr nelikās, ka kāds būtu vilcinājies aplaudēt – tik braši vīru balsis skanēja.

Jāpateicas diriģentam Andrejam Jansonam, ka vīriem nebija jādzied smacīgajā pagrabstāvā. Viņš tikko beidza sava koŗa mēģinājumu un kopā ar vairākiem koristiem noklausījās arī mūsu vīru koŗa koncertu.

Koncertā Jonkeros mums ar Ivetu pievienojās trešā karsējmeitene – Vija Rauda. Vīru korim nūdien ir īpašs pievilksanas spēks. Vija un Aldis taču atbrauca arī uz koncertu Sandiego draudzes 60 gadu jubilejas svinībās. Lielus „gaisa gabalus” mēro arī citi koristi! No dienvidkaliforniešiem laikam visvairāk jūdžu sakrājis Imants Leitis. Atliek cerēt, ka arī Dāvis Kaņeps pēc pārcelšanās uz austrumu krastu atradīs iespēju un laiku pievienoties koristiem.

Vienmēr, kad ar Kārli runājam, cik reāla būtu mūsu vīru koŗa viesošānās Latvijā, šai plānā redzam vairāk šķēršļu nekā iespēju. Tomēr katreiz, klausoties vīru dziedāšanā, domāju, ka arī Latvijā daudzi sajūsminātos par viņu gavilēšanu – tieši tā vīri savā moto piesaka: „Nu atnāca mana reize, nu es varu gavilēt!”. Droši vien katru dziesmu var nodziedāt precīzāk, profesionālāk, bet dzīvā aizrautība, jaukais humors, izstrādātās kustības dziedātājus un klausītājus vieno, radot īpašu kopēju sajūtu: uzdziedāsim, brāļi!

No viesnīcas uz Jonkeru baznīcu bija jābrauc kādas 50 jūdzes, un trīs koristi 15 minūtes pirms koncerta atsūtīja īsziņu, ka viņi navigātorierīcē ierakstījuši nepareizu pasta nodaļas numuru un aizbraukuši pretējā virzienā, būšot tikai pēc kādām 40 minūtēm. Ierīce rāda, ka viņi savu galapunktu sasnieguši, bet apkārt tikai mežains apvidus. Klausītājiem bija jāgaida, bet neviens nesūdzējās, gluži otrādi, viņi teica, ka reti tiekoties un radusies jauka iespēja parunāties, turklāt viņus vēl izklaidēja Dāvis Kaņeps ar uzrunu un dēlēns Mārtiņš, „spēlējot” klavieres. Koristi koncerta beigās nodziedāja dziesmu „Trīs vīri kādreiz bija”, kas tika veltīta trim „pazudušajiem” vīriem.

Jonkeru baznīcā ir ļoti laba akustiska, šķīta, ka dzied divreiz vairāk vīru.

Gribu pieminēt vēl vienu epizodu no Ņujorkas ceļojuma. Pirmās dienas beigās nolēmām apskatīt Centrālo staciju, un ļaužu pūlī aiz muguras izdzirdējām latviešu valodu! Pagriezāties un ieraudzījām pazīstamas sejas – Dace Aperāne no Latvijas atbraukušos koncertuzveduma „Pasakas par ziediem” aktierus un mūziķus veda vakariņās. Maza pasaule! Jo vairāk ceļo, jo mazāka tā šķiet!

Silvija Millere

Trīs pazudušie un atkal atradušies tenori, no kreisās: Francis Dižgalvis, Jānis Ozolītis, Jānis Rutmanis

Silvija Millere pirmo reizi iebrija Atlantijas okeanā

Kārlis un Silvija Milleri (no labās) ciemojās pie Ņudžersijas latviešiem Laimas un Hugo Dzeniem un jūsmoja par grimoņu baltajiem ziediem

Uz brīvceļa sadedzis Aivara Jerumaņa mersedess

Komponistam Pēterim Vaskam un filmu režisorei Dzintrai Gekai viesojoties Losandželosā, Aivars Jerumanis viņu pavadāja pa pilsētu un aizvīzināja ciemos pie vairākiem latviešiem. Kādā jaukā dienā, braucot pa brīvceļu, viņš piepeši jutis pie kājām karstumu un dūmu smaku. A. Jerumanis nobraucis spēkratus malā, visi ātri izkāpuši, un auto tūlīt sācis degt ar lielu liesmu. Viņš nav pat spējījis paņemt savu fotoaparātu, tas sadega kopā ar auto.

Los Angeles Times 12. maija numurā bija ievietots Šava Glika (Shaw Glick) raksts par 10. maijā 89 gadu vecumā mirušo autobraucēju Karolu Šelbiju (Carroll Shelby). Rakstā ir rindas:

He first attracted international attention in 1954 in a Kimberly Cup race in Argentina where he drove an Allard with Dale Duncan. When the engine erupted in flames, Shelby instructed Duncan to douse the fire by urinating on it. The fire out, Shelby finished 10th, first among the amateur tekams.

Varbūt, ja visi trīs braucēji nekavējoties būtu rīkojušies tāpat kā Deils Dunkans, uguni būtu izdevies no dzēst? Attēls liecina, cik skats bijis drāmatisks. Sadegušā auto, protams, žēl, jo tas ilgi un labi kalpojās.

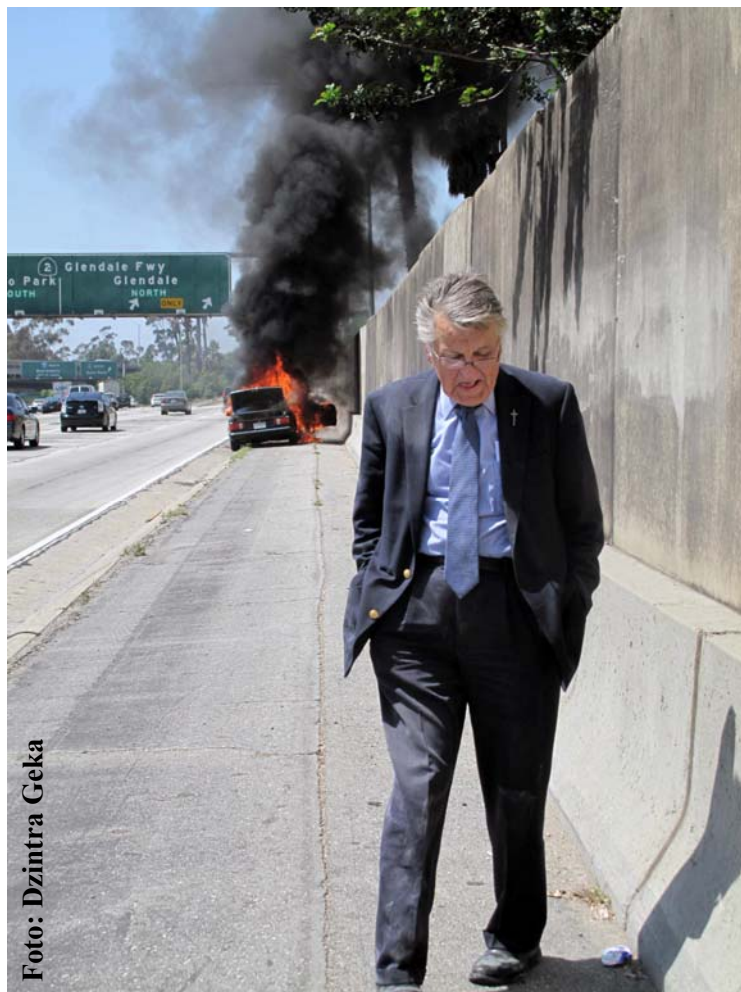

Foto: Dzintra Geka

Fotomāksla Tev un Tavai Ģimenei!

ALAs mājaslapā www.alausa.org atrodamas ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām, var apskatīt grāmatas vāku, uzzināt, cik eksemplāru krājumā

Citāts

Māksliniece Barbara Gaile, žurnāla „Marta” nr. 330: „Reizēm, kad esmu Latvijā, mani bezgala sāpina, cik ļoti noplicināta ir latviešu valoda. Redzu, ka avīzēm nav korektoru, dažkārt, dzirdot kādu sarunu uz ielas, gribas iesaukties: „Kādā valodā šie cilvēki runā?” Latviešu valoda kļuvusi tik neaptverami primitīva, daudzi cilvēki izsakās ļoti aptuveni un neprecīzi. Valoda taču ir tāds pats intelektuāls izteiksmes veids kā mūzika vai glezniecība. Francijā esmu dzirdējusi, ka vecāki bērniem aizrāda – nelieto to vārdu, bet gan šo, jo tas ir daudz skaistāks. Diemžēl Latvijā ko tādu ne reizi neesmu dzirdējusi.”

Lielākā daļa cilvēku mācītos no savām kļūdām, ja vien nebūtu tik ļoti aizņemti ar to noliegšanu.

Jānim Doredam veltīta izstāde Siguldā

Siguldas jaunajās, plašajās bibliotēkas telpās par godu kinodokumenārista Jāņa Doreda 130. dzimšanas dienas atcerei iekārtota izstāde „Legendārais kinooperātors un fotogrāfs Jānis Doreds (1881-1954)”. Apmeklētāji var apskatīt daudzas fotografijas, uz kuņģam redzamas J. Doredam piederējušās kara korespondenta lietas (masīvu, ar metālu apkaltu koka kasti rotā uzraksts *Paramount News, New York*), kā arī daudzi dokumenti. Jāņa Doreda un viņa dzīvesbiedres Elizabetes vēstules ir pamats Dzintras Gekas filmai „Džona Doreda sala” (2007), ko arī bija iespējams noskatīties siguldiešiem. Sarīkojuma dalībnieku pulkā bija fotovēstures pētnieks Pēteris Korsaks, un viņš pastāstīja, ka līdz šim par Jāņa Doreda dzīvi bija zināmi atsevišķi spilgti fakti, kopaina izveidota tikai pamazām. Par laimi izdevies satikt un iepazīties ar Jāņa Doreda dēlu Eiženu Doredu, kas dzīvo Ošensaidā (Oceanside) Dienvidkalifornijā, un tieši viņam jāpateicas, ka šī izstāde ir tik krāsaina.

Anita Mellepe

Foto: Anita Mellepe

Siguldas novada bibliotēkas vadītāja Ligita Zīverte (no kreisās) iepazīstina siguldiešus Māru Dzeni, Annu Jurkāni un Aivaru Janelsīti ar Jānim Doredam veltīto izstādi

Piedāvāju dažāda veida apdrošināšanas produktus kapitāla aizsargāšanai.
Action Capital Insurance Services, Inc.
Verners Vallis
tālr.: 949-374-3340 Lic # 0G61139

Dr. Harija Vintera atklājums

Ļeņina nāves iemeslus centušies noskaidrot Kalifornijas universitātes Losandželosā (UCLA) mācītspēks, neirologs prof. Harijs Vinters un Krievijas vēsturnieks Ļevs Lurjē. Pētījuma rezultātus viņi paziņojuši konferencē Merilendas universitātē, kuņģa sprieda par dažādu vēsturisku personību nāves iemesliem.

Ļeņins mira 1924. gada 21. janvārī 53 gadu vecumā. Pēc oficiālās versijas viņš sirga ar izkaisīto aterosklērozi.

Ļ. Lurjē secinājis, ka Ļeņina veselība 1921. gadā pasliktinājusies pakāpeniski. Viņš pārcieta insultu, rezultātā tika paralizēta ķermeņa labā puse, tomēr Ļeņinam izdevās atlabt.

H. Vinters izpētījis, ka dažas stundas pirms nāves Ļeņins bijis aktīvs un runīgs, taču īsi pirms nāves viņu pārņēmušas konvulsijas, kas insultam nav raksturīgi.

Ļeņina mirstīgajām atliekām toksikoloģiskā ekspertīze nav bijusi. Pētījuma autori secinājuši, ka Ļeņins varētu būt noindēts. Iepriekš zinātniekiem bija versija, ka Ļeņins miris no sifilisa.

Ziņas par abu zinātnieku pētījumiem publicēti vairākos preses izdevumos, arī tīmeklī, bet nekur nav minēts, ka H. Vinters ir latvietis. Viņš vairākkārt bijis Latvijā un citās Baltijas valstīs, piedalījies neirologu un patologu sanāksmēs.

H. Vinters raksta „Ārsta piezīmes” un solīja kādu stāstu par savu interesanto darbu atsūtīt biļetenam.

A MOTHER GOOSE ACADEMY

Victoria Marguleta
Director
818.980.0118
11849 Burbank Blvd.
Valley Village, CA 91607
victoria@amothergooseacademy.com
www.amothergooseacademy.com

Tulkojumu birojs: www.Filologi.lv

Jāņu svinības Sandiego

**23. jūnijā plkst. 12.00 dienā
Crown Point Place Beach**

Cienasti un dzērieni: BBQ, desiņas, Latvijas rupjmaize, limonāde; vienreizējie lietošanas trauki būs sagādāti; salāti, dārzeņi, augļi vai saldais ēdiens jāņem līdzi.

Plūdmalē nedrīkst ienest un lietot alkoholiskos dzērienus! Nedrīkst lietot stikla traukus.

Auto stāvvietu slēgs plkst 10.00 vakarā.

Lūgums ņemt līdzi plūdmales krēslu, pretiedeguma krēmu, cepuri, saulesargu!

Vajadzīgi: brīvprātīgie darbinieki piknika sagatavošanai.

Dalības maksa: \$20.00 ziedojums (atlikums Sandiego latv. ev. lut draudzes darbībai).

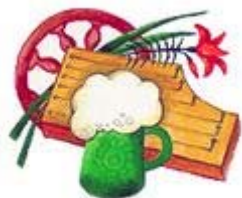
Uz jautājumiem atbildēs Jānis Legzdīņš, tālr.: 858-598-5451; kabatas tālr.: 619-851-2358;

e- pasts: ilegzdins@san.rr.com

Ceļa norādījumi: no I-8 W jānogriežas pie *West Mission Bay Drive*, jābrauc pa labi, tālāk pa *Ingraham St.*, jānogriežas pa labi uz *Crown Point Dr.*, pa labi uz *Moorland Dr.*, pa kreisi uz *Corona*

Oriente Rd. Parka galā, tuvu *Bayside Walk* plīvos Latvijas karogs un būs līgotāju bariņš.

Lūdzam aicināt līdzi radus un draugus!

Ilustrācija: Ina Voronova

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU
BIEDRĪBA IELŪDZ UZ
JĀŅU SVINĪBĀM

23. JŪNIJĀ
PIE BALTAKMEŅU EZERA

WHITE ROCK LAKE,
10645 SOLEDAD CANYON RD., SAUGUS, CA 91390

JĀŅABĒRNI VAR IERASTIES NO PLKST. 3:00 PĒCPUSDIENĀ

„JĀŅU TIRGUS” – PĪRĀGI, JĀŅUSIERS, KŪPINĀJUMI,
DAIĻAMATNIEKU IZSTRĀDĀJUMI

JĀŅUSIERA KONKURSS

SPĒLES, ATRAKCIJAS, SACENSĪBAS

VAINAGU PARĀDE

DZIESMU TEKSTU SACERĒŠANA UN APDZIEDĀŠANĀS

MŪZIKA: TĀLIS VALDIS UN DĪDŽEJS LAURIS LAURIŅŠ

JĀŅUGUNS

VAKARĀ ALUS, CŪKAS CEPETIS, JĀŅUSIERS UN CITI LABUMI

SPĒLĒSIM NOVUSU

CELSIM TELTIS UN PĀRNAKŠŅOSIM ZAĻUMOS

IEEJAS MAKSA \$25;
PAR AUTO NOVIETOŠANU \$5;
BĒRNIEM (LĪDZ 12 G. V.) IEEJA BRĪVA;
NO 12 LĪDZ 18 G. V. – \$5

INFORMĀCIJA, ZVANOT 310-945-6632 SANDRAI GULBEI-PUKĒNAI

Voldemāra Dārznieka, Kazimira Laura un Helēnas Hofmanes darbu izstāde latviešu namā

Losandželosas latviešu nama lielajā zālē un priekšstelpā 5. maijā pulksten četros pēcpusdienā tika atklāta Voldemāra Dārznieka, Helēnas Hofmanes un Kazimira Laura darbu izstāde *Emigrés in Venice* (1960-1985). Izstādi rīkoja Voldemāra Dārznieka meita Kaiva Dārzniece. Par iespēju izstādi sarīkot jāpateicas mākslas labvēlim un kolekcionāram Markam Van Klīvem (Van Cleave) Viņš ieguldīja līdzekļus un laiku, lai gleznas sagatavotu izstādei, jo daudzas vajadzēja atjaunot. Šo darbu veica restauratore Dženisa Kollare (Janice Kollar) no Palosverdes pilsētas. Uz izstādes atklāšanu bija ieradies pulciņš vietējo latviešu mākslas cienītāju, arī Airas Veisas meita Diana Makhjū (McHugh), kas strādā *Venice Art Walk*, kā arī amerikāņu paziņas un draugi. Daži bija mērojuši ceļu pat no Sanfrancisko, lai redzētu šo vienreizējo izstādi. Izstādē bija 40 Voldemāra Dārznieka gleznu, pārdesmit ielogotu un krietns krājums vēl neielogotu tušas skiču. Modelis Helēnas arabikas gumijas bichromāta nospieduma tehnikā darinātās fotografijās bija pats mākslinieks Voldemārs Dārznieks, ar kuŗu kopā viņa ne tikai rīkojusi izstādes, bet arī kopā strādāja, radot mākslas darbus. Arī viens no trim Kazimira Laura darbiem bija izteismīgs Voldemāra portrets. Jāpiebilst, ka Kazmirs un Voldemārs bija labi draugi jau Eslingā, kur viņi mācījās mākslas skolā. Toņu dziļums un īpatnējie triepieni raksturīgi arī abiem pārējiem gleznotāja Kazimira Laura abstraktiem noskaņas darbiem. Patīkami pārsteidza Helēnas Hofmanes Jaunmeksikā darinātā batika „Bruņurupuču jaunavas”. Izstādē varēja aplūkot arī melnbaltas fotografijas, uz kuŗām redzama Helēna Hofmane, Voldemārs Dārznieks un Geila Grovere 1965. gadā izstādē Voldemāra Dārznieka studijā Venisē, 900 Pacific Avenue.

Izmeklētas uzkodas bija sagādājuši Pegija Taube. Varbūt kādam vīns likās īpatnējs, bet tieši tādu Voldemārs cienīja. Viņa māsa bija precējusies ar grieķi, un, kopā braukājot pa Grieķiju, viņi dzēruši šo grieķu vīnu *Retsino*. Voldemārs bija iecienījis arī sarkanos franču vīnus, pie tiem viņu esot pieradinājis Kaža...). Pērn septembrī Longbīčā pie Kaivas un Marka pulcējās draugi, lai pieminētu Voldemāru Dārznieku. Brīdī, kad Kaiva pacēlusi glāzi

Kaiva Dārzniece un Marks Van Klīve

tostam, Helēna nolikusi arī glāzīti pie mākslinieka pašportreta un šķitis, ka mākslinieks ir kopā ar viņiem.

Izstādi varēja aplūkot līdz 7. maija vēlam vakaram, patiesībā – līdz pusnaktij, kaut gan iepriekš tika izziņots, ka izstāde būs atvērta līdz 13. maijam. Tomēr tas nebija iespējams, jo telpas vajadzēja sakārtot un izrotāt iesvētību svinībām. Tāpēc daudziem, kuŗi bija cerējuši izstādi

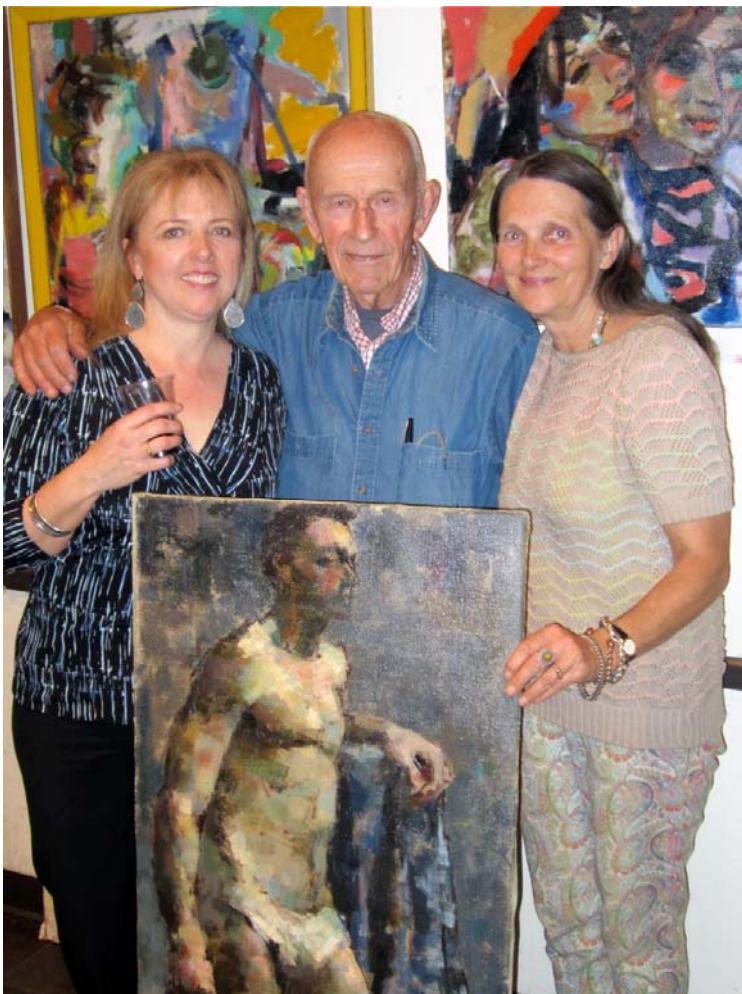
No kreisās: Kaiva Dārzniece, Marks Van Klīve un viņu amerikāņi draugi – Patty Mitchell, Amin Shaker, Mel Hall, Ian Hall

apskatīt, tas neizdevās. Taču dažas gleznas un vairāk nekā 20 tušas skiču varēs apskatīt un iegādāties mākslas galerijā *Baltic Crossroads*. Mākslinieka meita izstādes atklāšanu filmēja, *You tube* būs iespēja filmu redzēt un noklausīties Alža Timša 6. maija svētdienas vakarā namā dziedāto Luija Armstronga balādi *Mack the Knife*.

Pēc skolas izlaiduma un Daugavas Vanagu apvienības Kurzemes cietokšņa piemiņas sarīkojuma neliela latviešu grupiņa pakavējās ilgāk un noklausījās Alža Timša priekšnesumu. Viņa dziedātās aizritējušā gadsimta 50. un 60. gadu dziesmas likās brīnišķīgi piemērotas šai izstādei, un mūzikas radītā noskaņa it kā atdzīvināja gleznas, atklājot aizvien jaunus, iepriekš nepamanītus tēlus. Apmēram 15 gleznas 55 gadus gulēja saītas tīstokļos, nomelnējušas, atlupušu eļļas krāsu, vēl no mākslas skolas laikiem, un prasmīgā restaurētāja Dženise Kollare šiem darbiem iedvesa jaunu dzīvību.

Šī latviešu mākslinieku izstāde radīja iespaidu par Ņujorkas Elles ķēķa, kā arī Kalifornijas Venises mākslinieku un mākslas cienītāju pulciņu bohēmas gaisotni.

Inguna G.

No kreisās: Inga Gorsvāne Bjula (Buell), Kazimirs Laurs, Inguna Galviņa izstādē

Kur dzīvo DK LB biedri

Informācijas biļeteni pirms izsūtīšanas jāsašķiro pēc pasta nodaļu numuriem, un vislielākais sainis jāsūta uz 926. pasta nodaļu – visvairāk latviešu dzīvo apvidū uz dienvidiem no Lasandželasas; nākamie lielākie – uz Losandželasas pilsētas centra un tai tuvāko piepilsētu pasta nodaļām, kuŗu numuri ir 900 un 902. (Nesen kāds interesējās, kāda starpība ir starp piepilsētu un priekšpilsētu. Piepilsēta ir apdzīvota vieta, kas atrodas kādas lielākas pilsētas tuvumā; priekšpilsēta – pilsētas ārējais, no centra attālākais rajons.) Diezgan liels ir arī uz ziemeļiem no Losandželasas sūtāmais sainis – 928. un 930. pasta nodaļu. Taču mūsu biedrības biedri dzīvo arī citviet.

Latvijā dzīvo agrākie Losandželas latvieši, tagad rīdzinieki Ansis Muižnieks, Silvija Tūbele, Rūdolfis Pudurs; Anita Mellepe – Siguldā. Ņujorkā dzīvo Līlija Zīverte; Ņuheivenā, CT – Līva Raita; Bostonā – Marcis Voldiņš; Pensilvānijā (Willow Grove) – Alfons Mednis; Klīvlāndē, OH – Ārija Zīle; Ellentonā, FL – Ralfs Niedra; Čikāgā, IL – Andis Nīkurs, Vija un Aldis Raudas; Aidaho pavalstī (Twin Falls) – V. C. Dombrovskis, Jūtas pavalstī (Salt Lake City) – Andrejs Treiberģis; Arizonas pavalstī (Scotsdale) – Anna Rollina; Sietlā, WA – Juris un Daira Ciļņi; Velta Lapiņa (Tahoma, CA); G. Ūdris (Granite Bay, CA); Ināre Reine (Lafayette, CA) Imants Leitī (Sacramento, CA); Vija Turjāne (Bakersfield, CA); V. Vītols (Lampoc, CA); Maiga Volfa (Santa Maria, CA); Andris Pētersons (Kensington, CA).

Biedrības biedri nav, bet biļetenu abonē: Pauls Maldutis (Klamath Falls, OR); Harijs Grote (Marquette, MI); Līlija Strunga (Green Bay, WI); Jānis Dimants (Minneapolis, MN); Uldis Briedis (Northbrook, IL); Gunnārs Graudiņš (Prospect Height, IL); Zinta Kūlīte (Vancouver, WA); Jānis Roganis (Edmonds, WA); Tālis Jaundālderis (Seattle, WA); Edīte Leite (Sacramento, CA); Guntis Osītis (Orinda, CA); Ārija Grausa (Fair Oaks, CA); Nevils Leimanis (Oakdale, CA); Zenta Cīrulle (San Luis Obispo, CA), Ingrīda Jirģena (Port Charlotte, FL). Atvainojos, ja kāds tālīns biedrības biedrs vai abonents palicis nepieminēts. Biļetena apmaiņas eksemplārs tiek sūtīts vairākiem ALAs nozaru vadītājiem, kā arī citu biedrību priekšsēžiem un izdevumu redaktoriem un vairākās pavalstīs.

Ziedojumi biedrībai ar gada biedru maksu

Loma Kārķliņa \$60, Anita Mellepe \$25, Anna Čakste Rollina \$450, Kārlis Millers \$25, Tamāra Rūse \$60, Andrejs Krūmiņš \$10, Luize Gonja \$25, Rita Ābele \$50, Daina Ābele \$50, Jānis Rozentals \$25, Harijs Vinters – \$125.

Bastjāņi atgriezušies Erikas skarbi skaistajā jaunības pilsētā Liepājā

Ilmara un Erikas Bastjāņu dzīve bijusi kā valsis mūža garumā, kaut arī šis apgalvojums var likties sentimentāls vai saldi jūsmīgs. Taču tā bija: viņi mīlēja viens otru, uzticējās viens otram, nešķirami turējās kopā, un viņi atkal ir kopā – Liepājas vecajos Līvu kapos. Ilmara sirds pukstēt apstājās 2004. gada ziemā, Erika vēl septiņus pavasarus sagaidīja viena pati: ik atvēlēto dzīves mirkli jūtot Imīša klātieni. Viņa savu plaukstu nomoda sapņos cieši turpināja turēt Ilmara rokā, vairs nespējot jūsmot par dabas atmodu un putnu dziesmām... Nu pienācis pavasaris, kuŗā viņi abi ir kopā, turklāt – dzimtenē.

Latvijas pavasaris steidzās: Rīgā ievas tinās jūsmīgos baltzaļos plīvuros, veco ielu un bulvāru kastaņas gājējiem sniedza pretim smagas zaru rokas ar nule aizdegtām svecēm, ceriņi naktīs klauvēja pie logiem ar kuplot sākušām baltām un tumši violetām vāļītēm: beidzot, beidzot pavasaris ir klāt! Kanālmala lakstīgalas pogoja gluži tikpat aizrautīgi kā Ilmara un Erikas jaunībā, it kā apliecinot: viņi satikās un mūža uzticību zvērēja Rīgā! Taču Erika un Ilmars vēlējās, lai viņus apbedā Liepājā.

Bastjāņu draugi un radi bija cerējuši, ka 12. maija rīts atausīs silts un saulains, bet Erikas dzimtā Liepāja, vēju šūpulis, atkal pasita knipi zem deguna: kāda esmu bijusi, tāda būšu, ne cilvēku gribai mani pielāgot! Liepāja pavasara ziedonim zaļo gaismu vēl nebija devusi.

Piemīņas balto sveču liesmas spēja paslēpties vienīgi senās Līvu kapu kapličas drošajos mūros, metot uguntiņu atblāzmas to cilvēku sejās, kuŗi ar Bastjāņu pāri iespēja būt kopā pēdējā zemes gaitā. Viņi bija kā dzīvs piemīņas vainags: Erikas māsas Līnas dēla Ērika dzimta, Dairas un Juŗa Cilņu radi, Silvija Tūbele-Kurmiņa, Uldis Dumpis ar sievu Dainu un meitu Daci, Kārlis Auškāps, Ilga Martinsone un Jānis Dreiblats no Liepājas aktieŗu brālības, mūzikas skolas zvanu koris *Camanella* Astras Ziemeles vadībā. Februāŗa beigās no ASV rietumkrasta uz dzimteni abas pelnu urniņas atveda Cilņu pāris. Draugu – Lolitas Lejiņas-Bolas (Ball), Cilņu ģimenes, Ilgas Jankovskas, kā arī visu trīs krustbēŗnu rakstveida sveicienu un Ilmara dzejoļu rindas citēja Jānis Dreiblats, Ilga Martinsone, Kārlis Auškāps un Uldis Dumpis.

Izvadītāji Līvu kapu kapličā

Nemīlīgo dienu visvairāk sildīja jauno liepājnieku klātie: vienpadsmit roku pāros skanēja zvani, vairāk par vārdiem apliecinādami, ka šajā mirklī Erika un Ilmars atkal sapulcinājuši kopā savējos gan fiziski, gan domās. No jauniešu vidus soli uz priekšu spēra divas talantīgas un skaistas meitenes – vijolniece Annija Kolerte un Erikas radniece, flautiste Ieva Dzintare. Par viņu mūzikālo veltījumu aizgājējiem būtu liels prieks. Ērika Dzintara dzīvesbiedre Ausma, piemiņas sarīkojuma galvenā organizatore, bija pārdomājusi katru sīkumu.

Uldis Dumpis un viņa meita Dace saudzīgi ietina abas pelnu urniņas pelēkos linu galdautos, gājiens pa kapu celiņu nebija tāls: līdz kapuvietai, kuŗā jau atdusas Erikas vecāki un māsa.

Viss notika tāpat, kā ikvienās bērēs, tikai jaunais smilšu kalniņš paceļas pavisam neliels. Pār vecajām un jauno kapu kopiņu ziedos saplaukusi sirma, vējos aplauzīta kļava, arī viņas mūžs vairs nebūs gaŗš. Taču kāda skaista sakritība – jaunu smidru kļaviņu pēc Erikas vēlēšanās Bastjāņiem par godu Cilņu un Dumpju ģimenes iedēstīja Daugavas krasta Likteņdārzā. Bastjāņu kapu vietu radnieki jau bija iekārtojuši, pieminekļis uzlikts, uz tā lasāma rinda no Ilmara dzejoļa Erikai: „Līdz galam Tev līdzī iešu...” Tieši pirms 40 gadiem rakstītais nav bijis tikai skaisti vārdi.

Ilmara pelnu urnu nes Uldis Dumpis, Erikas – Ulza meita Daina Martinsone

Piemiņas mielastu Ērika Dzintara ģimene bērū viesiem rīkoja viesnīcas „Līva” jaunajā zālē, tur Ausma bija izveidojusi nelielu piemiņas izstādi, atgādinot par Ilmara mūža darbu – trīs memuāru grāmatām „Pašvēsture par politiķu, bohēmu un trīssoļlēcšanu”, „Pašvēsture bēgļu gaitās un trimdā Amerikā” un „Pašvēsture – piemiņai”. Tā ir mūsu tautas vēsture, aprakstīta ar absolūtu humora izjūtu – tā šīs grāmatas vērtēja Līlija Dzene. Ausmas Dzintares aicināti, visi bērū viesi dalījās atmiņās par laiku, ko liktenis bija lēmis būt kopā ar neaizmirstamo Bastjāņu duetu. Nekad nav par lieku piebilst – cilvēks dzīvo tik ilgi, cik ilgi viņu atceras.

Anita Mellupe

Pelnu urnas tiek guldītas zemes klēpī

SAULAINĀS SALAS DRŪMĀ ĒNA Pārdomas pēc Sicīlijas apceļojuma

Tūristu aģentūras *Riga Ven Travel Inc.* aicinājumam marta beigās apskaut Sicīliju, ceļojot ar tūrisma firmas *Embracing Sicily Tour* gīdiem, atsaucās trīsdesmit latviešu. Viņi visi Itālijā jau bijuši, bet Vidusjūras lielāko salu pamatīgi apskatīja pirmoreiz. Dāsnās saules apspīdēti, ērtā autobusā sēdēdami, metām skaistus lokus: no Katanijas uz Toarminu, tad uz Sirakūzām, pāri visai saļai uz Agridžento un Palermo, no tās uz Čefalu, tādējādi neredzēts palika vienīgi trīsstūrveidīgās salas ziemeļaustrumu stūrītis. *Trinacria* – tā salu dēvēja romieši tās zīmīgās formas dēļ. Sicīlijā atrodamas daudzu iekarotāju un kultūru pēdas – no Kartāgas ieradušies fenīcieši nodibināja Palermo, grieķi cēla tempļus, iestādīja olīvkokus un vīnogulājus, romiešiem Sicīlija kļuva par maizes klēti, te tika iegūti materiāli kuģbūvniecībai, tad nāca vandaļi, austrumgoti, bizantieši, arabi, mauri, normaņi. Sicīlija bijusi vācu, franču, spāņu, austriešu pakļautībā, salas iedzīvotāji gājuši bojā mēra epidēmijā, zemestrīcēs, vulkānu izvirdumos. Tikai 1861. gada Sicīlija iekļāvās Itālijas karalistē.

Ģimene – visa labā un ne tik labā pamats

Laimīgs, kuš Sicīliju redzējis savām acīm, bet par mafiju lasījis vienīgi grāmatās. Sākumā par mafiju latvieši gīdiem taujāja diezgan nenopietnos toņos un aspektos, kā jau cilvēki, kuši priekšstatu par Sicīlijas sociālo un ekonomisko fainošanu guvuši no Holivudas filmām. Pagājuši jau pilni četri gadu desmiti, kopš uz ekrāniem parādījās režisora Frensisa Fordas Kopolas filma „Krusttēvs”: gan sīkumi, gan galvenais atmiņu tālākajos plauktos sen apputējušas. Kāds vecāka gadagājuma vīrs,

Tipisks Sicīlijas pilsētas ielas skats

kafejnīcas īpašnieks, uz jautājumu, vai valdība un policija tiešām ir tik bezspēcīga, ka gadu desmitiem netiek galā ar atsevišķiem, visiem zināmiem mafijas barvežiem, dzīvesgudri atbildēja: „Vai tiešām jūs, pasauli apceļojušie tūristi, iedomājaties, ka politisko partiju diktāti un varas rotaļas var būt stiprākas par ģimenes godu, mīlestību pret māti, cieņu pret tēvu un asinsbalsi starp brāļiem un māsām?!”

Mūsu pirmais vakars skaistajā Toarminas pilsētiņā bija savā ziņā neparasts: ielas kā izslaucītas, tikai picēriju un citu mazo restorāniņu durvīs, gašos priekšautos nenonēmuši, kā dežūrejojot stāvēja to īpašnieki. Tagad šis skats rada pavisam citas izjūtas nekā tajā naktī. Tovakar šķita, ka pilsētiņā, kas citus vakarus bija tik raiba un pilna, ir komandanta stunda!

„Ja uz ielas notiktu kas īpašs, no vietējiem neviens neko nebūtu nedz redzējis, nedz dzirdējis...” piemināja sarunbiedrs.

„Romā valdība ar savu juridisko aparātu prasīja patiesību. Garīdznieks, savā biktskrēslā sēdēdams, ar mūžīga nolādējuma draudiem spieda ārā patiesību. Patiesība bija varas avots, pārvaldīšanas svira, – kāpēc tad cilvēkam tā būtu jāizplāpā? Šajā katoliskajā salā, kur raudošā Kristus statuetes ir katrā mājā, kristietiskā pāridarījumu piedošana ir glēvuļa patvērumš,” – tas ir citāts no Mario Pjuzo grāmatas „Sicīlietis”. Šo grāmatu derētu pašķirstīt ikvienam vēl pirms Sicīlijas apmeklējuma.

Mums, divām ekskursantēm no Latvijas, pirmajām iebraucot Toarminā, bija iespēja pastaigāties pa vecpilsētu bez gīdu pavadības un laika limita. Tieši divpadsmitos dienā sāka zvanīt baznīcu torņi, un, kad tie pieklusa,

Savokas pilsētā pie šī krodziņa filmētas dažas slavenās filmas „Krusttēvs” ainas

vientuļajā ieliņā, kurā bijām iemaldījušās, atskanēja brīnišķīgs „Ave Maria” ieskaņojums. Skaņas, šķiet, plūda no ēnainajā dārzā paslēpušās kapellas. Visu ceļojuma laiku, bet pēc tā pat vēl vairāk, bija jādomā kam šāda tradīcija par godu: cienījamajai ģimenes mātei, aristokrātiskam tēvam, slavenam dziedonim, patiesam baznīcas kalpam vai... agri bojā gājušam mafijas vadonim?!

Cilvēki neizbēgami kļūst līdzīgi videi, kurā mīt. Sicīlija ir kā radīta partizānu cīņām, kurās uzvaras jau laikus paredzams gūt vietējiem: viņi pazīst ik taku kalnos, ik akmeni, ik alu vai grotu. Ko gan tādā vietā var iesākt no Romas atsūtīts svešinieku karaspēks? Katram sicīlietim ir neskaitāmi radinieki, kuri vai nu piegādā informāciju vai modri vēro apkārtni, gatavi piedāvāt naktsmājas vai aizdot naudu, vai arī gatavi nogādāt kalnos aizmukušajiem ārpus likuma izsludinātajiem pārtiku utt. Pat maziem bērniem tiek iemācīts – neuzticēties svešiniekiem, neatbildēt uz viņu jautājumiem, neparādīt ceļu!

Šo situāciju itin labi var salīdzināt ar diviem epizodiem Latvijas nesena vēsturē: nacionālo partizānu cīņu Latgalē pēc kara (tā bija plašāka un ilgāka nekā citviet Latvijā, jo no abām armijām pamukušie latgaļi labi pārzināja ne tikai vietējos apstākļus, bet tika savējo nesavtīgi atbalstīti un neizdoti padomju varai) un spekulantu apkaŗotājus Rīgas centrāltirgū aizritējušā gadsimta 70. gadu vidū. Tolaik galvenie tirgoņi bija čigāni – jebkuŗa melnā tirgus aplenkšana beidzās bez rezultātiem: savējie savējiem par briesmām allaŗaspēja paziņot, milicijas tīklos iekrita tikai daŗi tirgū netīšām iegādājušies spekulantiņi. Mūsdienu Latvijā joprojām nereti dzirdam par cilvēkiem, kuri tiek saukti par „kriŗu” (no krievu – jumts), arī amerikāņiem ar tādiem bijusi un ir darīšana.

Sicīlijā *vendeta* varēja un var joprojām sākties jebkāda sīkuma dēļ: ne tā pateikts vārds, ne tādā intonācijā...

Sicīlijā par katru tirgū pārdoto zivtiņu mafija saņemot nodevu

Palermo ostā uzcelts piemineklis mafijas upuriem

bet, kā zināms, asinsatriebībai parasti ir tikai sākums, gals gandrīz nav saredzams. (Lai atceramies Romeo un Dŗuljetu!) Jā, jēdziens par ģimenes godu Sicīlijā ir dīvains. Krusttēvi uzpērk pat augstskolu mācībspēkus un novāc no ceļa tos, kuri negrib izsniegt, piemēram, ārsta diplomu slinkam un netalantīgam studentam, jo tā, lūk, tikŗot dziļi apkaunots ģimenes gods: dēls gadiem sūtīts augstās skolās, bet amata zīmi tā arī nav ieguvis!

Par vēl kādu faktu vietējie stāstīja ar humoru: bērņus mafija nelaupot, ja nu vienīgi kopā ar vecākiem. Arī apieŗšanās ar ķīlniekiem, kamēr tiekot saņemta izpirkuma nauda, esot garantēti pieklājīga, ja vien aizturētais neizrāda necieņu pret saviem viesmīlīgajiem pagaidu izmitinātajiem!

Periods, par kuŗu var stāstīt diezgan krāsaini

Protams, laiks par kuŗu ikviens gīds vai lektors var stāstīt krāsaini un skaisti, ir vismaz 150 gadu veca vēsture. Varam ieklausīties arī Mario Pjuŗo: „Kaut arī Itālija bija noteicēja pār Sicīliju, neviens īstens sicīlietis nejuta, ka viņŗ būtu itālietis. Apvienoŗšanās ar Itāliju nesa tikai solījumus, cilvēki ieguva balsošanas tiesības, bet cieta badu, liedami sviedrus uz sev nepiederoŗas zemes. Laikam gan tik daŗādo tautu asinis bija sajaukuŗās kopā savādā un bīstamā virumā, kas veidoja īsto sicīlieti. Ikviena ģimene ŗeit lepojās ar to, ka no paaudzes paaudzē krāso savu māju vienā un tajā pašā krāsā. Cilvēki nezinaŗa, ka mājas krāsa nodeva viņu izcelŗanos, asinis, kuŗas viņi bija mantojuŗi no saviem senŗiem. Pirms daudziem gadu simteŗiem normaņi bija krāsojuŗi mājas baltas, grieķi vienmēr bija izmantojuŗi zilo krāsu, arabi – sarkanās un roŗzainās daŗādos toņos. Ebrŗji izvēlējās dzeltenu krāsu. Bet tagad visi sevi uzskata par itālieŗiem un sicīlieŗiem. Gadu simtiem mafija valdījusi pār Sicīliju, tās klātbūtne bija tik netverama un grūti atŗķīrama, ka

varas iestādes nekad nespēja pilnīgi izprast tās ietekmes apjomus.”

Sicīlijā patvērumu bija meklējuši un kalnos tuneļus izrakuši jau Spartaka vadītie vīri, slapstoties no Romas leģionāriem. Sicīlieši uzaug ar senajām teikām, viņu ratūs, to riteņus un spraišļus rotā viduslaiku vietējo varoņu dzīves un uzvaras ainas, ar laiku mūļu pajūgus sāka izdaiļot mafijas vadoņu piedzīvojumu atainojumi.

Būdami gandrīz fanātiski katoļi, sicīlieši laiku pa laikam izmet: „Asinis biežākas par svēto ūdeni!” Viņi gluži kā mazi bērni cer, ka brīnumi glābs kļūmīgā situācijā nokļuvušo, pat to, kuŗš pārsteidzīgi izlējis cita cilvēka asinis. Vienmēr taču var atrast izskaidrojumu – kālab attiecību skaidrošana notikusi, lietojot nažus vai revolverus. Mafijas pakalpojumus var pielīdzināt sava veida apdrošināšanas paveidam: ja vēlies, lai ar tevi nekas ļauns neatgadās, maksā ragā!

Mafija nekad nav bijusi noplukušu noziedznieku bars, tā ir organizācija, kas darbojusies pret jebkuŗu valsts varu. Pirms Musolini diktatūras Itālijā nebija nāvesoda, valsts allaž atradās neizdevīgākā situācijā, salīdzinot ar mafiju. Fašisti atgriezta Sicīliju viduslaikos, pārņemdami karaļa dievišķās tiesības. Amerikāņu armijai 1943. gadā ienākot Sicīlijā, tūkstošiem itāliešu desertēja, razdami drošu patvērumu vāciešiem nepazīstamajā kalnu apvidū. Otrā salas galā angļu karaspēks cieta lielus zaudējumus, bet amerikāņus vietējie izveda pa kalnu pārejām, lai viņi ieņemtu smagos vāciešu nocietinājumus no flangiem. Mafijas partizānu nodaļa pat nozaga vācu ģenerāli, kas vadīja Palermo aizstāvēšanu.

Taču kara laiks sicīliešiem bija arī kārtējais bada periods: zemniekiem izaudzētie pārtikas produkti likuma vārdā bija jānodod pret nevērtīgu papīra naudu, neizbē-

Svētais gājiens Taorminas ielās pirms Lieldienām

gami plauka melnais tirgus (tajā iesaistītos nabaga cilvēkus nežēlīgi sodīja, bet varas vīri paši un mafijas apsargātie spekulanti melnajā tirgū pārdeva no zemniekiem atpirkto pārtiku par desmitkārtīgu cenu).

Kā daudzviet pasaulē, demokrātijas laikos nabagie savu nākotni saistīja ar kreiso partiju rožainajiem solījumiem, bet skarbā ikdienu sicīliešu cerības sagrāva: kā gan sicīlieši varētu darboties kooperatīvos, ja viņi gatavi cits citu nogalināt, nespēdami vienoties, kādā tērpā – baltā vai sarkanā – jābūt apģērbtai jaunavai Marijai, kad viņas tēlu nes procesijā?

Itāliešu režisoram Džuzepem de Santisam ir traģiska filma „Nav miera zem olīvkokiem”, kuŗā attēlota itāliešu dzīve pēckaŗa gados. Kādam vulkānam būtu jāmostas Sicīlijā, varenākam par gadsimtos neuzvarēto lāstu? Nez, vai uz šo jautājumu spētu atbildēt pat Radītājs.

Ciparu valoda pārlicina

Kādā laikrakstā minēts, ka no Sicīlijas izceļojuši desmit miljoni iedzīvotāju. Pašlaik tur dzīvo pieci miljoni. Kālab viņiem nācies pamest dzimtās mājas, auglīgo zemi, dāsno sauli, par ko daudzu citu zemju iemītnieki var tikai sapņot? Ko viņi dara citās zemēs? Precīzu, uzskatāmu ainu iezīmē rakstnieks Mario Pjuzo: „Jau 1860. gadā dižais Garibaldi solīja, ka ikvienam būs savs zemes pleķītis, tomēr tūkstoši akru zemes palika atmatā. Vēlāk visas partijas, arī kristīgie demokrāti, solīja paplašināt un iedzīvīnāt likumu par zemes izmantošanu. Šis likums noteica, ka lielajiem zemes īpašniekiem par noteiktu samaksu jāizrentē atmatā pamestās zemes. Sicīlieši balsoja par to, lai viņiem tiktu iemērīts kāds zemes gabaliņš. Lielākas laimes nemaz nevarēja būt: viņi apstrādās savu zemi un būs sava darba augļu saimnieki! Taču zemes īpašnieki atrada paņēmienu, kā no tā izvairīties: viņi maksāja naudu mafijas vadoņiem, un tie ie-

Sicīlija ir Itālijas daļa ar tādu pašu karogu, taču jūtams, ka sicīlieši vēlētos paši savu republiku

dzina bailes visiem, kas iedomājās pretendēt uz zemi. Ja muiža bija mafijas aizsardzībā, neviens pat neiedomājās parādīties tās tuvumā.”

Pēckara demokrātijas periodā vien no valsts divu gadu laikā, zaudējuši cerības, ka mafijas vara tiks sagrauta un valstī varu iegūs neuzpirkti darboņi, emigrēja 500 000 sicīliešu, galvenokārt jauni vīrieši. Ko viņi iesāka jaunajās mītnes zemēs? Mario Pjuzo uz šo jautājumu atbild šādi: „Viņi devās uz Angliju un kļuva tur par dārzniekiem, saldējuma pārdevējiem, oficiantiem restorānos. Viņi devās uz Vāciju un uzņēmās tur vissmagākos darbus; devās uz Šveici, kur līdz mirdzumam uzspodrināja valsti un fabrikās salika pulksteņus ar dzeguzi. Viņi devās uz Franciju un kļuva par virtuvju palīgstrādniekiem un universālveikalu apkopējiem. Viņi devās uz Brazīliju, lai kļūtu par stigu izcirtējiem džungļos. Daži aizbrauca uz salto Skandināviju.”

Ko, laikiem mainoties, pasāka mafijas vadoņi? – Arī uzlaboja savas zināšanas un iemaņas, skolojoties Amerikā! Bet tas pilnīgi noteikti jau ir cits, vēl sarežģītāks stāsts.

Sicīlija, iespējams, apbur ikvienu tūristu. Te puķes un puķītes spēj izspraukties pat ielu bruģējuma plaisās un katedrāļu sienu mūros.

Sicīlijā esot liels bezdarbs, bet nav, kas savāc atkritumus – ar tiem piemētātas visas ielas un ceļmalas. Ko griebtos sicīliešiem ieteikt? Sarīkot dižtalkas, kādas rīko latvieši, un sakopt apkārtni, lai gandarījums pašiem un prieks tūristiem. Aizbraucot radās vēlēšanās kādreiz atgriezties un kājām apiet apkārt Sicīlijai (vēl gan nav apiets apkārt Tobago un Austrālijai).

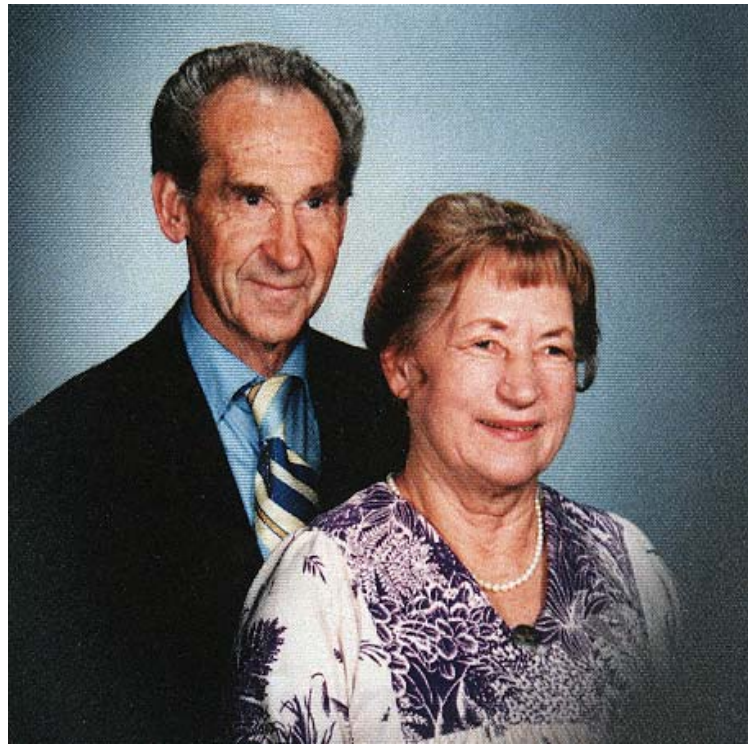
**Anita Mellupe
Astra Moora**

**Čefalu pilsētas katedrāles (Duomo di Cefalù)
laukuma saimnieks**

Mums zudušie

Ardievu, dziesmu draudzene!

Vilma Augusta Priede dzimusi 1917. gada 30. oktobrī Rīgā, mirusi 2012. gada 20. aprīlī Manhatanbīčā (Manhattan Beach), Kalifornijā. Nelaiķes izvadīšana notika 27. aprīlī *Journey of Faith* baznīcā, Manhatanbīčā.

Vilma un viņas dzīvesbiedrs Kārlis bija Losandželosas latviešu kopienas locekļi, lai gan viņu dzīve bija saistīta arī ar Vāciju, uz kuriem no Latvijas viņi izceļoja 1941. gadā un kur piedzima viņu bērni – divas meitas un dēls. Viņi bieži nāca uz latviešu namu un aktīvi darbojās.

Vilmas dzīvē ļoti svarīga un liela nozīme bija dziesmai. Viņa sāka dziedāt Rīgā baptistu draudzes korī trīspadsmit gadu vecumā, korī dziedāja arī Vācijā, un Vilma ar Kārli 1952. gadā sāka dziedāt Losandželosas latviešu korī. Viņi dziedāja arī baptistu draudzes korī un reizi nedēļā apciemoja vecļaužus aprūpes mājas, ienesot tur dziesmu un Dieva vārdu. Mūsu latviešu koris 2007. gadā mēģinājumā nosvinēja Vilmas 90 gadu jubileju un dziesmotus 55 gadus.

Vilma bija ļoti saulains cilvēks ar gaišu smaidu un mīlestību pret katru dzīvu radību. Dzīve pret viņu nebija vienmēr laipna. Samērā agri viņa zaudēja dēlu un jaunāko meitu. Vīrs Kārlis aizgāja mūžībā 2004. gadā, viņa pelni apglabāti blakus viņa vecākiem Ilģuciema kapos. Vilma nekad nesūdzējās, nekad nezaudēja ticību Dievam un cilvēku labestībai. Lai viņai vieglas smiltis!

Biruta Šulca

DK latviešu adrešu grāmata

Ikviena, kas iegādāsies Dienvidkalifornijas latviešu adrešu grāmatu, atbalstīs bezpeļņas organizāciju – Losandželosas latviešu sabiedrisko centru (Latviešu namu), kuŗa adrese ir 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Adrešu grāmatas cena ir \$15 plūs \$6 sūtīšana (līdz 3 eksemplāriem).

Čekus lūdzam izrakstīt: *Latvian*

Community Center ar norādi: *Address book*.

Čeki nosūtāmi:

Latvian Community Center (Address Book)
1955 Riverside Dr.
Los Angeles CA 90039-3704

Jauna pavārgrāmata

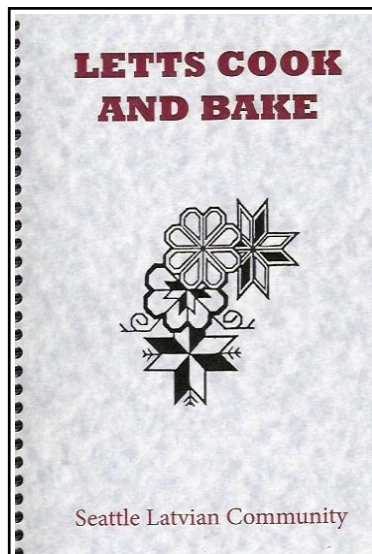
Sietlas latviešu apvienība Vašingtonas pavalstī un Rietumkrasta latviešu izglītības centrs izdevis pavārgrāmatu angļu valodā.

Apmēram pirms gada ikviens tika aicināts iesūtīt mīļākās receptes. Jaunajā grāmatā ir apmēram 50 dažādu saimnieču un saimnieku receptes, vairākums latviešu, bet ir arī cittautiešu. Vairākas iesūtīja amerikānietes, kuŗu dzīvesbiedri ir latvieši.

Pavārgrāmatas cena ar sūtīšanu – \$25.00

Čeki jāizraksta WCLEC (West Coast Latvian Education Center) un jānosūta:

WCLEC
15119 63RD Ave.
W. Edmonds, WA 98026

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2012. gadu \$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā: \$.....

Uzvārds, vārds, adrese:

_____

Tālr.: _____

e-pasts: _____

Čeki izrakstāmi ar norādi: *Latvian Ev. Luth. Church*

– *Community Center* un nosūtāmi:
Latvian Community Center
1955 Riverside Drive Los Angeles, CA 90039-3704

Galerija *Baltic Crossroads*

3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216

Atvērta katru dienu, izņemot pirmdienas

Iespēšanas, kopēšanas
un dizaina darbi
Pēteris Brecko

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

Tālr.: 818-783-4900

e-pasts:

LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespēj arī mūsu biļetenu!

Mēģinājums koristiem un dejotājiem

Tautasdeju kopai „Pērkonītis” pēdējais kopmēģinājums pirms Dziesmu svētkiem

Milvokos – 17. jūnijā

no plkst. 10.00 no rīta līdz 4.00 pēcpusdienā
latviešu namā

Pagaidām „Pērkonītis” ir vienīgā ASV deju kopa, kas pieteikusies piedalīties Dziesmu svētkos Latvijā 2013. gadā

Koŗa mēģinājums 17. jūnijā no plkst. 9.00
līdz 11.00 baznīcas lejas zālē

ANAHEIMAS STARPTAUISKAIS DEJU FESTIVĀLS 2012

10., 11. un 12. augustā
Anaheimā, Kalifornijā

Rīkotāji: Anaheimas baleta direktori –
Sarma Lapeniece Rosenberga un Lorencs Rosenbergs
Festivālā būs interesanta programma un piedalīsies izcili dejotāji

Anaheim International Dance Festival 2012

August 10, 11, 12

AIDF

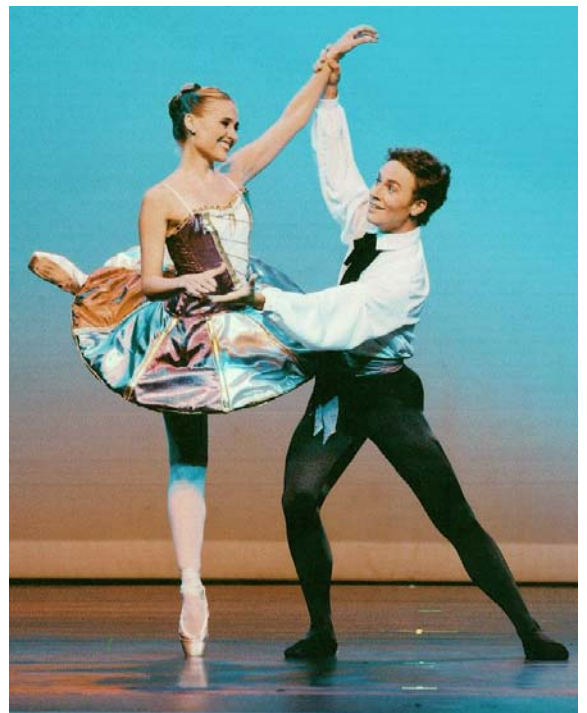
*AIDF is presented by Anaheim Ballet and Chapman University,
in association with Youth America Grand Prix*

AIDF is a festival dedicated to bringing arts supporters together, cultivating new audiences via an immersion experience into the world of dance, and gathering the *most* highly talented international dance artists to share and develop their art form

Anaheim Ballet and the
Anaheim International Dance Festival 2012
Phone: 714-490-6150 Fax: 714-520-0914
280 E. Lincoln Ave. Anaheim, CA 92805

www.anaheimballet.org
aidf@anaheimballet.org

Anaheim Ballet, a 501(c)(3) not for
profit organization

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA; PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c. IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:

MĀRTIŅŠ LEIKARTS

tālr.: 310-717-7577;

e-pasts: martin@shorewood.com

Dr. JURIS BUŅĶIS

labprāt atbildēs uz jautājumiem

par kosmētiskām procedūrām

e-pasta adrese: bunkis@ocps.com

biroja tālruna numurs: 949-888-9700;

30212 Tomas, Suite, 275

275 Rancho Santa Margarita, CA 92688

mājaslapa: www.orangecountyplasticsurgery.com

JOCIŅI

Jauna sieviete veikalā pielaiko kostīmu un aplūko sevi spogulī. Pārdevēja saka: „Bēša audums labi pietāv jūsu bāļajai sejai.”

Pircēja atbild: „Vienmēr neesmu tik bāla, tāda kļuvu, kad ieraudzīju kostīma cenu.”

***

„Pēdējā laikā es nekādi nevaru saprasties ar savu sievu,” Jānis sūdzas draugam. „Kāpēc ne?” brīnās draugs.

„Vienmēr, kad ko saku, viņa atbild pretējo. Piemēram, kad pārnāku mājas un saku: labvakar, viņa atbild: labrīt!”

***

Beduīns tuksnesī atrod salmu cepuri. Viņš noliecas to pacelt, un parādās vīrieša galva. „Lūdzu, palīdziet, mani pārsteidza spēcīga smilšu vētra!” „Tūlīt atnesīšu lāpstu,” saka beduīns. „Labāk atvediet bagaru, es ar diviem draugiem sēžu džipā!”

***

„Pēc mācībām tu paliksi te vienu stundu ilgāk,” skolotāja saka nerātnam skolēnam. „Kāpēc ne, man ir pilnīgi vienalga, ko citi par mums domās.”

***

„Vakar zirgu skriešanās sacīkstēs es pazaudēju divtūkstoš euru,” dēls stāsta tēvam. „Vai es vienmēr tevi neesmu brīdinājis tik ātri nejoņot?”

Ziemeļkalifornijas latviešu kreditsabiedrība

(dibināta 1969. gadā)

Noguldījumi:

Par noguldījumiem, kuŗi pārsniedz \$100, dividendes izmaksā 4 reizes gadā;

Brīva dzīvības apdrošināšana, ja noguldījuma summa ir vismaz \$3000 un ZKLKS biedra vecums nepārsniedz 70 gadu.

Noguldījumiem līdz \$250 000 garantēta federālā apdrošināšana (NCUA)

Aizdevumi:

noguldījumu nodrošināti; jaunām un lietotām automašīnām; kreditkaršu parāda dzēšanai; divu galvotāju nodrošināti; paraksta nodrošināti; brīva dzīvības apdrošināšana aizdevumu apmērā līdz \$20 000 un ja persona, kas vēlas aizņemties, nav pārsniegusi 70 gadu vecumu

Naudas sūtīšana uz Latviju

Norādot Latvijas un ASV korespondējošās bankas informāciju, kā arī saņēmēja vārdu un konta numuru, naudu ieskaitīs saņēmēja kontā divu dienu laikā. Nosūtīšanas izmaksa: \$20.00

Čeki izrakstāmi ar norādi: *Northern California Latvian Credit Union*

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union

P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@global.net

Darba laiks:

otrdienās un ceturtdienās no plkst. 6.00-8.00 pm.

Biroja vadītājas Sanitas Vilgertes tālr.: 415-643-9926; aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā Arnis Tūbelis, tālr.: 415-334-6606

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīnāt kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkuŗā laikā un jebkuŗam sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993
1700 Malcolm Ave. #102,
Los Angeles, CA 90024
e-pasts: pegijat@inbox.lv
vai:

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

Draudzes Ziņas

Foto: Dāvis Kaņeps

Rakstnieka Jāņa Jaunsudrabiņa bērnības mājas „Riekstiņi”

„Nu, kā tev baznīcā labi patika?” mājas ļaudis man vaicāja.

„Labi,” es atteicu.

„Nu ko tad tu tur redzēji un dzirdēji?”

„Tur bija ērģeles, saulīte spīdēja pa logu, bij Jēzus pie krusta, un viens lasīja naudu...”

„Un ko tad mācītājs runāja?”

„Mācītājs? – Viņš teica sprediķi.”

Jānis Jaunsudrabiņš

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes māc. līdz 30. jūnijam Dāvis Kaņeps: 611 Pruitt Drive, Redondo Beach, CA 90278 310-621-9572

Draudzes priekšniece Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 949-443-2150

Kasiere Dace Pavlovska: 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065 323-255-4215

Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 949-443-5170

Dāmu komitejas priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 310-396-5244

Dāmu komitejas kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063 805-522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS VASARAS MĒNEŠIEM

- 2. jūnijs** (sestdien) LELBAs Rietumu apgabala draudžu darbinieku konference
- 3. jūnijs** plkst. 11:00 dievkalpojums ar dievgaldu – Rietumu apgabala konferences beigas – *Trīsvienības svētki*
- 10. jūnijs** plkst. 11:00 dievkalpojums – *otrā svētdiena pēc Vasarsvētkiem*
- 17. jūnijs** plkst. 11:00 dievkalpojums ar dievgaldu, pieminot 1941. gada 14. jūnijā izsūtītos, kopā ar igauņu draudzi – *trešā svētdiena pēc Vasarsvētkiem*
- 24. jūnijs** plkst. 11:00 dievkalpojums ar dievgaldu – *ceturtdā svētdiena pēc Vasarsvētkiem*
- 22. jūlijs** plkst. 11:00 dievkalpojums – *astotā svētdiena pēc Vasarsvētkiem*
- 19. augusts** plkst. 11:00 dievkalpojums – *divpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem*

Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	aurmēra devums	Skolas saime	Piezīmes
15. apr.	24	14	\$202.00	\$8,42		
22. apr.	30		\$451.00	\$15,03		māc. Aivars Ozoliņš
29. apr.	27		\$381.00	\$14,11		Gada pilnsapulce
6. maijs	58		\$495.00	\$8,53		Magnusa Kaļiņa kristības
13. maijs	270	74	\$1370.00	\$5,07		Iesvētības

ZIEDOJUMI

MĀSU DRAUDZĒM

J.&D. Taubes \$100

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

E. Lapainis \$50; J.&D. Taubes \$100

REMONTIEM

R. Ābele \$50

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

R. Ābele \$120; A.&D. Švarci \$125; J.&D. Taubes \$50

LIELDIENU ZIEDOJUMI

A.&D. Švarci \$100

Labojums maija „Draudzes ziņās” par Lieldienu ziedojumiem:

J.&V. Lāči – \$200; B.&G. Šulci – \$150

Pateicamies V. Kerliņam par \$200 ziedojumu altāra puķēm

(Minētie ziedojumi saņemti līdz 2012. g. 4. maijam.)

„Zvanniekiem” 2012. gadā saziēdods \$40

Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru

„Zvannieku cūciņā” baznīcas priekšelpā.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

LELBAs Rietumu apgabala konference Losandželosā

LELBAs Rietumu apgabala konference notiks mūsu draudzes telpās 2. un 3. jūnijā, pulcinot šī krasta draudžu pārstāvjus. Varam salīdzināt konferenci ar sinodi, tikai mazākos apmēros. Būs apspriedes, lems un balsos, mēģinot atrast atbildes uz svarīgiem jautājumiem.

Vakariņu laikā sadraudzības programmā ikvienam, kas piedalīsies, būs iespēja satikt draugus un kopā jauki pavadīt laiku. Vakara programmas dalībnieki 2. jūnijā varēs asināt prātu, piedaloties *Jeopardy* līdzīgā spēlē, lai atbalstītu LELBAs jaunatnes nozares projektu „Būsim gudri!”.

Projekts „Būsim gudri” pēdējos mēnešos radis atsaucību citās LELBAs draudzēs. Tā mērķis ir palīdzēt sagādāt mācīblīdzekļus skolēniem Vidzemes trūcīgākos pagastos. Ceram, ka arī šeit, Losandželosā atsaucība būs dāsna. Lūdzu, nāciet, piedalieties un pārlieciet pārējos par savu gudrību!

Mums pārdomām

Viņš cēlās un gāja pie sava tēva. Bet, viņam vēl tālu esot, viņa tēvs to ieraudzīja un tam kļuva viņa žēl, un viņš skrēja tam pretī, krita tam ap kaklu un to skūpstīja.
Lūkas evaņģēlijs 15:20

Vārdi „viņš cēlās un gāja”, kuŗi ievada citēto pantu no līdzības par pazudušo dēlu, lasītājam var palikt nepamanīti. Skolēns pieceļas no sava sola un dodas uz nākamo stundu vai starpbrīdī pusdienās. Baznīcēns pieceļas kājās pēc beidzamās dziesmas un iziet no dievnama. Taču minētajā gadījumā vārdi „cēlās un gāja” raksturo nopietnas izmaiņas viena cilvēka dzīvē. Pazudušā dēla „ceļšanās” droši vien seko ļoti sarežģītam un mokošam pārdomu procesam.

Pirmkārt, viņam jāpārvar savs lepnums. Kuŗam no mums bijis viegli to izdarīt? Viņam noteikti bija jāatzīst sev, ka viņa sākotnējais nodoms neizdevās. Mēs nezinām, cik grandiozi bija dēla plāni, atstājot māju ar savu mantojuma daļu... (jādomā, ka no tēva saņemtā daļa bija ievērojama!)

Otrkārt, viņam atgriežoties mājās, būs jāatbild par savu rīcību, kas sagādājusi kaunu tēva mājai. Mēs varam ticēt, ka ziņas par jaunākā dēla izdarībām sasniedza mājas, jo vēlāk šajā līdzībā lasām, ka vecākais brālis šo to zināja par jaunāko brāli. Vai jaunākais dēls patiesi bija sagatavojies pārvarēt savu lepnību? Vai tomēr nebūtu bijis vieglāk palikt turpat pie svešinieka – darba devēja, paciest kaunu un pazemojumus, līdz ekonomiskie apstākļi uzlabosies, un atrast darbu citā, izdevīgākā vietā?

Šim dēlam, kam mājās tika mācīta senā gudrība un bauslība, radās nožēla un līdz ar nožēlu – plāns. Viņš pārdomāja visas iespējas un izlēma, ko darīt. Viņš sacērēja lūgšanu, pat īsti nezinādams, kā uz to atbildēs un, nokāris galvu, cēlās un gāja.

Vai tā nav bijis bieži arī ar mums pašiem, kad īsti nezinām, ko teikt vai par ko atzīties Dieva, sava Debesu Tēva priekšā? Vai Viņš mūs pieņems savā valstībā? Vai vārti uz Tēva leknajiem dārziem būs atvērti? Cilvēks bieži šaubās, vai iespējama patiesa žēlastība, jo pieredze nereti bijusi rūgta. Pirmkārt, katrs rūpējas par sevi, un cerēt kaut ko saņemt varam tikai tad, ja kas palicis pāri. Esam pieraduši strādāt pie „sveša cilvēka” un saņemt sēnālas par savām pūlēm, nevis gūt pilnību no sava Tēva.

Lasot šo pantu, visvairāk, jābrīnās, cik aizkustināts un mīlestības pārpilns ir pazudušā dēla Tēvs. Tikai patiesa mīlestība aizkustina sirdi, un tad rodas tāds žēlums pret otru, ka metam godu un lepnumu pie malas, lai atgūtu to, kas bijis dārgs un mīļš. Mūžīgā Dieva sirds pārplūst un lūst mūsu sakropļoto nodomu dēļ. Mēs domājam, ka nesam cienīgi, un, ja tā par sevi domājam, tad droši vien tā

arī ir. Tomēr, pirms mēs spējam ieraudzīt savas mājas – Dievs skrien mums pretī.

Kristus atklāj, ka Viņš pats cēlās un gāja pie sava Tēva, un Tēvs Viņam, Dēlam, atvēlēja vietu pie savas labās rokas dzīvot un valdīt mūžīgi mūžos. Kristus saka: „Es un Tēvs esam Viens.” (Jņ 10:30) Būdam pilnīgs Dievs, Viņš palicis uzticīgs savai draugu saimei, īstākais cilvēks starp cilvēkiem! Viņš arī zina katru mūsu aizspriedumu par pasludināto Labās Vēsts vārdu – kā tas var būt, ka Dievs mani tā mīl!?

Mums jāsaprot, ka tas attiecas uz katru no mums. Draudze un draudzes dievkalpojums ir īstā vieta un reize, kad notiek krišana ap kaklu un Dieva skūpstis skar mūsu dzīvi. Kāda laime, ka tiekam saukti par Dieva bērniem!

Prāvests Dāvis Kaņeps

Draudzes pilnsapulce

Svētdien, 29. aprīlī, notika gadskārtēja draudzes pilnsapulce. Kopā bijām 20 draudzes locekļi. Mācītājs bija sagatojis 2011. gada darba pārskatu. Kasiere Tamāra Rūse ziņoja par 2011. gada draudzes budžetu un tika pieņemts 2012. gada budžets.

Sapulcē sprieda, kā draudzes darbs turpināsies pēc mācītāja aiziešanas 30. jūnijā. Bija ierosinājums nodibināt mācītāja meklēšanas komiteju. Tā kā draudze būs bez mācītāja, draudzes kasiere un draudzes sekretāre atgādināja, ka draudzes valdei būs vēl vairāk darba, gādājot par draudzes locekļiem un meklējot jaunu mācītāju. Tamāra Rūse piekrita uzņemties draudzes priekšnieces darbu, ja kāds būtu ar mieru uzņemties kasieŗa amatu. Par kasieri ievēlēja Daci Pavlovsku. Draudzes valde un padome aicina ikvienu draudzes locekli pārdomāt, kādas ir vēlmes, lai draudzes darbs turpinātos. Vai mēs varam pieņemt pilna laika mācītāju? Aicinam ikvienu, kam rūp mūsu draudzes liktenis, piedalīties pārrunās vasaras beigās.

TR

Pieteikumu puķu novietošanai uz altāra pieņem Biruta Šulca, tālr.: 626-443-8464, e-pasts: birschultz@att.net Dievnāmā pie ieejas ir kalendārs, kur var pierakstīties; lūdzu uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

Dzimšanas dienu atceres

Jūlijā

- 5. Zīle Dumpe
- 12. Pauls Berkolds, Zenta Lejiņa
- 14. Guntis Linde
- 21. Milda Krastiņa
- 22. Daina Reimane
- 23. Ingrīda Sterna, Dace Taube
- 24. Diāna Zaķe
- 25. Kārlis Freimanis, Sigita Haddad
- 26. Katrīna Lee
- 27. Daira Popalardo
- 29. Inese Tīsiņa, Mārtiņš Zinbergs

Augustā

- 2. Atis Blāķis, Kaija Dankere
- 3. Andra Staško
- 4. Dace Pavlovskā
- 5. Dzintra Janava, Marks Sidlers
- 6. Mārtiņš Lejnieks, Aldis Timšs
- 10. Rita Ābele, Aleks Zaķis
- 11. Ādams Blāķis
- 13. Kārlis Ullis
- 15. Andris Blāķis, Gaida Rimša, Helēna Skuja
- 17. Gunārs Rēpiņš, Heather Whisenand
- 19. Lonija Dorša
- 21. Varis Kārklīņš

- 23. Evelīna Blāķe
- 25. Velta Granata, Antons Švarcs
- 28. Markus Lee, Valtrauta Simsone, Gunta Lujāne
- 30. Rota Boršteina

Septembrī

- 1. Vilis Enzo Zaķis
- 2. Biruta Schultz
- 5. Ilze Darricarrere
- 6. Edīte Brauķe
- 10. Joseph Whisenand
- 11. James Stern
- 12. Gunta Zalte
- 14. Leonīds Ratermanis
- 17. Lāra Pence, Asja Ritmane
- 19. Maija Volfa
- 20. Aleksandrs Ķivuls, Kristīne Ķivule
- 21. Jamie Gibas
- 22. Rita Gernatovska
- 25. Viesturs Žagars
- 26. Juris Priedkalns, Inta Tetere
- 27. Ilga Mēlupe
- 28. Dace Reimane
- 30. Luīze Gonja

*Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!
Draudzes mācītājs prāv. Dāvis Kaņeps
un Draudzes padome*

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Pateicamies par draudzes nodevām 2011. gadā.
Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2012. gadu!
Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

Lūdzu norādīt _____ draudzes nodevas par 2012. gadu

_____
(uzvārds, vārds)

\$ _____

\$ _____

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____
Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____
Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā \$ _____
Ziedojums Neretas bērnu pusdienām \$ _____

KOPĀ: \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*,
nosūtīt: Tamāra Rūse
31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

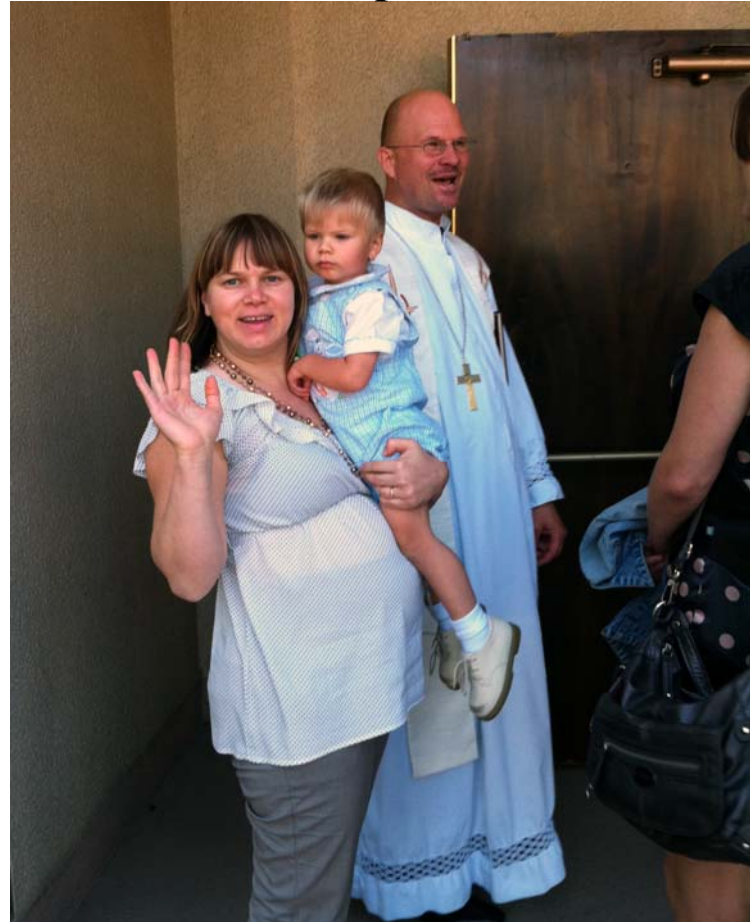
Kristības

Magnusu Kaļiņu kristīja mūsu baznīcā 6. maijā
Māci man ticēt Kungs,
Māci man lūgt.

No kreisās: Anniņa Kaļiņa, krustmāte Kaija Dankere,
mācītājs Dāvis Kaņeps un mazais Magnuss Kaļiņš,
krusttēvs Pauls Zemjānis, Ēriks Kaļiņš

Atvadoties pateicamies

Dienvīdkalifornijas draudzes saime atvadās no prāv. Dāvja Kaņepa pēc viņa aptuveni 15 nokalpotiem gadiem. Atceros, ka Dāvis viesojās mūsu draudzē un apmetās pie manis un Edvīna. Dāvis pēc tam izlēma kalpot mūsu draudzē, viņu ordinēja, un gadi ātri aizskrēja. Pateicamies Dāvim par viņa lielo darbu draudzes labā, visus šos gadus kalpojot. Novēlam Dāvim un ģimenei visu to labāko turpmākās dzīves gaitās un sūtam viņam līdzī uz austrumu krastu Kalifornijas siltumu un Dieva svētību.

TR

SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116

Mācītājs Dāvis Kaņeps
tāl.: 310-621-9572

davis_kaneps@verizon.net

Dr. priekšnieks Jānis Legzdīņš

2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123

Tāl.: 858-598-5451;

e-pasts: janis@legzdins.com

9. jūnijā plkst 11.00 tautas sēru dievkalpojums
pēc dievkalpojuma kafijas galds

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com

vai

www.sandiegodraudze.us

Bērnu vasaras nometne Mežotne
darbosies no 5. līdz 11. augustam
Rietumkrasta latviešu izglītības centrā,
Vašingtonas pavalstī
Mežotnes mājaslapa: www.mezotne.org
Izglītības centra mājaslapa: www.kursa.org
Mežotnes vadītāja: Inese Graudiņa
Tāl.: 360-459-3405; e-pasts: inese@mezotne.org

Latviešu valodu iespējams mācīties tīmeklī:
www.learnlatvianonline.com

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu .....\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu .....\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam: .....\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

_____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura